

4EZRA / IV EZSDRÁS

Bible, Revised Standard Version / Biblia, Felújított általános változat

Weboldal: www.churchofgod.hu

4Ezra.1 / IV Ezsdrás 1.

[1] Ezsdrás próféta második könyve, aki a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia, ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia,

[2] ki Ahája fia, ki Fineás fia, ki Éli fia, ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájóth fia, ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia, ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia,

[3] ki pedig a Lévi törzséből való Áronnak fia, aki fogságban volt a Médek országában Artaxerxes, a perzsák királyának uralma idején.

[4] Az Úr szava lett hozzám, mondván:

[5] „Menj és hirdesd népemnek az ő gonosz tetteiket, és gyermekeiknek bűneiket, amelyeket ellenem elkövettek, hogy elmondhassák gyermekeik gyermekeinek

[6] hogy szüleik bűnei megnövekedtek bennük, mivel megfélemeztek rólam, és idegen isteneknek ajánlottak áldozatokat.

[7] Nem én hoztam-e ki őket Egyiptom földjéről, a szolgaság házából? De ők felbosszantottak engem és semmibe vették szándékaimat.

[8] Tépd ki hajadnak szálait fejedről és vess rájuk minden gonoszságot, mivel nem tartották meg törvényemet – lázongó népek ők.

[9] Meddig viseljem el még őket, akiknek annyi nagyszerű jótéteményt ajándékoztam?

[10] Az ő kedvükért sok királyt félreállítottam: lesújtottam a Fáraóra és szolgálaira és minden seregeire.

[11] Népeket töröltem el előttük, és két keleti tartomány, Tirusz és Szidon népét elszélesztettem; levágtam ellenségeiket."

[12] „De szólj hozzájuk és mondjad, ezt mondja az Úr:

[13] Bizonytal én hoztalak által a tengeren, és biztos országutakat készítettem nektek ott, ahol nem voltak ösvények sem; Nektek adtam Mózeszt vezetőül és Áront papotokul;

[14] Fényt nyújtottam nektek a tűzoszlopból, és nagy csodákat tettem köztetek. Mégis megfélemlítettétek rólam", így szól az Úr.

[15] Ezt mondja a Mindenható Úr: „A fűjkek jelek voltak nektek; táborhelyeket adtam nektek védelmetekre, és panaszkodtatok azokban.

[16] Nem örvendeztetek nevemben az ellenség pusztulásán, hanem a mai napig még mindig panaszkodtok.

[17] Hol vannak a javaim, melyekkel megajándékoztalak titeket? Amikor éheztetek és szomjajzatok a pusztában, nem hozzám kiáltottatok-e,

[18] mondván, 'Miért hoztál bennünket ebbe a pusztaságba, hogy meghaljunk? Jobb lett volna nekünk az egyiptomiakat szolgálni, mint meghalni ebben a pusztaságban.'

[19] Megszántalak sóhajtozásaidban, és mannát adtam nektek étékül; az angyalok kenyerét ettétek.

[20] Amikor szomjajzatok, nem hasítottam-e ketté a sziklát, hogy víz ömöljön bőségesen? A hőségben fáknak leveleivel védelmeztelek.

[21] Termékeny földeket osztottam szét köztetek; kiűztem a Kánaánitákat, a Perizeusokat és a Filiszteusokat előttetek. Mit tehetnék még értetek? mondja az Úr.

[22] Így szól a Mindenható Úr: Amikor a pusztában voltatok, a keserű forrásnál, szomjajasan és nevémet káromolva,

[23] Nem küldtem rátok tüzet a káromlás miatt, hanem egy pálcát dobva a vízbe megédesítettem a patakot.

[24] „Mit tegyek érted, ó Jákob? Nem engedelmeskedsz nekem, ó Júda! Más nemzetekhez fordulok majd és adom nekik az én nevémet, hogy megtartsák rendeleteimet.

[25] Mivel elhagytál engem, én is elhagylak téged. Amikor kegyelmemért könyörögsz, nem fogok kegyelmet mutatni.

[26] Amikor hívsz, nem fogok figyelni rád; mert vérrel mocskoltad be kezedet, és lábaid fűgék a gyilkolásra.

[27] Nem olyan ez, mintha engem hagytál volna cserben; saját magadat hagytad cserben, mondja az Úr.

[28] Így szól a Mindenható Úr: „Nem úgy bántam-e veled, ahogy az atya a fiával vagy az anya a lányával, vagy a dajka a gyermekeivel,

[29] hogy ti az én népem legyetek és én legyek Istenetek, és hogy fiaimmá legyetek és én atyátok?

[30] Összegyűjtöttelek, ahogy a kotlós szárnya alá gyűjti ivadékait. És most, mit cselekedjem veletek? Kiteszítalak jelenléteimből.

[31] Amikor áldozatot ajánlasz nekem, elfordítom arcomat tőled; mert elvettem ünnepeidet, és újhaldjaidat, és a test körülmetélését.

[32] Szolgáimat, a prófétákat küldtem hozzád, de megfogtátok és levágtátok őket, és testüket darabokra szaggattátok; az ő vérüket számonkérem rajtatok, mondja az Úr.

[33] Így szól a Mindenható Úr: Házatok elhagyatott; szétszórlak titeket, ahogy a szél elhordja a szalmát;

[34] és fiaitoknak nem lesznek gyermekei, mivel veletek együtt figyelmen kívül hagyták parancsolataimat, és azt tették, ami gonosz az én szemeim előtt.

[35] Eljövendő népeknek adom házatokat, akik hisznek majd bennem anélkül, hogy hallottak volna engem. Azok, akiknek nem mutattam semmilyen jelet, cselekszik majd rendeléseimet.

[36] Nem ismernek prófétákat, mégis visszaemlékeznek korábbi állapotukra.

[37] Hívlak, hogy lásd az eljövendő nép hálóját, akiknek gyermekei nagy örömmel örvendeznek, habár nem látnak engem testi szemeikkel, mégis a szellem által hisznek majd az én szavaimnak.

[38] És most, atyám, tekints büszkén a keletről érkező népre;

[39] vezetőjükül adom majd Ábrahámot, Izsákot, és Jákobot és Hóseást és Ámost és Mikeást és Joelt és Abdiást és Jónást

[40] és Náhumot és Habakukot, és Sofóniást, és Aggeust, Zakariást és Malakiást, aki az Úr követének is hívatik.

4Ezra.2

[1] Így szól az Úr: Kihoztam ezt a népet a fogságból, és az én szolgálaimon, a prófétákon keresztül parancsolatokat adtam nekik; de ők nem hallgattak rám, és érvénytelenné tették rendeléseimet.

[2] Az anya, aki szülte őket, így szól hozzájuk: 'Eredjete, gyermekeim, mert özvegy vagyok és elhagyatott.

[3] Felneveltelek örömmel; de gyászolva és fájdalommal elveszítettelek, mert vétkeztél az Úr Isten előtt és azt tetted, ami gonosz az én szemeim előtt.

[4] És most mit tehetnék érted? Mivel özvegy vagyok és elhagyatott. Menjete, gyermekeim, és kérjétek az Úr kegyelmét.'

[5] Hívlak, atyám, hogy tanúskodj a gyermekek anyja mellett, mert azok nem tartják meg szövetségemet,

[6] hogy szerezz zűrzavart közöttük, és rontsd meg anyjukat, hogy ne legyenek utódaik.

[7] Szórassanak szét a nemzetek között, legyen nevük beszennyezett a földön, mert megvetették szövetségemet.

[8] Üdvözlégy, Asszíria, aki elrejtet az igazságtalanokat magadnál! Ó, gonosz nép, emlékezz, mit tettem Szodomával és Gomorrával,

[9] amelyeknek földje szurok rakások és hamuhalmok alá van temetve. Így teszek majd mindazokkal, akik nem hallgatnak rám, mondja a Mindenható Úr."

[10] Így szól az Úr Ezsdráshoz: 'Mondd meg népemnek, hogy nekik adom Jeruzsálem királyságát, amelyet Izraelnek akartam adni.

[11] Sőt, visszaveszem magamhoz azok dicsőségét, és odaadom ezeknek a többieknek az örökkévaló lakóhelyet, amelyet Izraelnek készítettem.

[12] Az élet fája fog illatozni nekik, és nem kell vesződniük (gürcölniük), sem fáradozniuk.

[13] Kérj és adatik; imádkozz, hogy napjaid kevesek legyenek, és megrövidítsenek. A királyság már elő van készítve számodra; légy éber! (vigyázz, őrkdj)

[14] Hívlak, ó menny és föld, tanúnak, mert kívül hagyom a gonoszt és jót teremtettem, mert élek én, így szól az Úr.

[15] Anya, öleld át fiaidat; neveld fel őket örömmel, ahogy a gerlék; erősítsd meg lépteiket, mert kiválasztottalak, így szól az Úr.

[16] És felkeltem a holtakat helyükről, és kihozom őket sírjaikból, mert felismerem nevemet bennük.

[17] Ne félj, gyermekek anyja, mert kiválasztottalak, így szól az Úr.

[18] Segítséget küldök majd neked, szolgálóimat Ézsaiást és Jeremiást. Az ő tanácsuk szerint felszenteltem és előkészítettem neked tizenkét fát, melyek különféle gyümölcsöktől roskadoznak.

[19] és ugyanennyi forrást, melyek tejet és mézet árasztanak, és hét hatalmas hegyet, amelyeken rózsák és liliomok nyílnak; ezek által örömmel töltöm el gyermekeidet.

[20] Vigyázd az özvegyek jogait, biztosíts igazságosságot az apátlanoknak, adj a szükségét szenvedőknek, véd meg az árvát, ruházd fel a mezítelent,

[21] ápd a sebesültet és a gyengét, ne gúnyold a bénát, óvd a csonkákat, és láttasd meg a vakokkal az én ragyogásomat.

[22] Védeld az öreget és az ifjút falaidon belül;

[23] Ha halottat találsz, tedd sírba és jelöld meg, és első helyet adok neked feltámadásomban.

[24] Állj meg és légy csöndben, én népem, mert nyugalmad el fog jönni.

[25] Jó dajka, tápláld fiaidat, és erősítsd meg lábaikat.

[26] Az én szolgálóim közül, akiket neked adtam, egy sem fog elpusztulni, mivel kikérem őket a te sokaságod közül.

[27] Ne aggodalmaskodj, mert amikor eljön a megpróbáltatás és gyötrelem napja, mások sírnak majd és szomorkodnak, de te örvendezel és bővelkedsz majd.

[28] A népek irigyelnek téged, de nem tudnak majd semmit tenni ellened, így szól az Úr.

[29] Kezeim betakarnak majd téged, hogy fiaid ne jussanak a Gyehehárra.

[30] Örvendezz, ó anya a fiaiddal, mert én megszabadítalak, így szól az Úr.

[31] Emlékezz fiaidra, akik alusznak, mert én kihozom őket földi rejtekhelyeikről, és megkegyelmezek nekik; mert én irgalmas vagyok, így szól a Mindenható Úr.

[32] Öleld át gyermekeidet, amíg eljövök, és kegyelmet hirdetek nekik; mert forrásaim túlcordulnak, és az én kegyelmem nem hiúsul meg."

[33] Én, Ezsdrás, azt az utasítást kaptam az Úrtól a Hóreb hegyén, hogy menjek Izraelhez. Amikor közéjük jöttem, ők elutasítottak engem, és megtagadták az Úr parancsolatait.

[34] Ezért ezt mondom néked, ó nemzet, amely hall és ért, „Várjad a te pásztorodat; ő örökkévaló nyugalmat ad majd neked, mert ő, aki az idők végén eljön, közel van.

[35] Légy kész a királyság jutalmaira, mert örökös fényesség fog világítani rájuk mindörökké.

[36] Menekülj ennek a kornak az árnyékából, részesülj a te dicsőségednek örömében; nyíltan felhívom a Megmentőt tanúnak.

[37] Fogadd el, amit az Úr rád bízott és légy vidám, hálákat adva Neki, aki elhívott a mennyei királyságokba.

[38] Kelj fel és állj talpra, és lásd meg az Úr ünnepnapját, és azoknak nagy számát, akik el lettek pecsételve.

[39] Azok, akik eltávoztak ennek a kornak az árnyékából, dicsőséges öltözéket kaptak az Úrtól.

[40] Jöjj tisztába magaddal, ó Sion, és állítsd össze a te népednek listáját, akik fehérbe vannak öltözve, akik betöltötték az Úr törvényét.

[41] Gyermekeid száma, akiket vágytál, immár teljes; könyörögj az Úr erejéért, hogy a te néped, akik a kezdetektől elhívottak voltak, megszentelődjenek."

[42] Én, Ezsdrás, a Sion hegyén nagy tömeget láttam, amelyet nem számlálhattam meg, és mind énekekkel imádták az Urat.

[43] Volt közöttük egy hatalmas termetű ifjú, magasabb mindenkinél, és mindegyikük fejére koronát helyezett, de ő magasabb rangú volt náluk. És lenyűgözve álltam ott.

[44] Aztán kérdeztem az angyalt, „Kik ezek, én uram?"

[45] Ő válaszolt, mondván: „Ezek azok, akik letették a halandó öltözetet és felöltözték a halhatatlant, és megvallották az Isten nevét; most megkoronáztatnak, és pálmaágakat kapnak."

[46] Akkor így szóltam az angyalhoz, „Ki az az ifjú, aki koronákat tesz a fejükre és pálmaágakat a kezükbe?"

[47] Ő válaszolt, mondván: „Ő az Isten Fia, akiről tanúságot tettek a világban." Így hát dicsérni kezdtem azokat, akik bátran megálltak az Úr nevéért.

[48] Akkor az angyal így szólt hozzám: „Menj, mondd el népemnek, mily hatalmasak és számtalanok az Úr Isten csodái, amelyeket láttál."

4Ezra.3

[1] A mi városunk lerombolását követő harmincadik évben én, Szalatiél, akit Ezsdrásnak is hívnak, Babilonban voltam. Nyugtalanság vett rajtam erőt, ahogy ágyamban feküdtem, és gondolataim felbugyogtak szívemben,

[2] mert láttam Sion elhagyatottságát, és a jólétét azoknak, akik Babilonban éltek.

[3] Szellemem erősen zaklatott volt, és aggodalmas szavakkal kezdtem szólni a Magasságoshoz, mondván:

[4] "Ó Legfőbb Úr, nem Te szóltál-e a kezdetkor, amikor megalkottad a földet – segítség nélkül – és parancsoltál a pornak

[5] és lett Ádám, mint élettelen test? Mégis a Te kezéd munkája volt, és Te lehelted belé az élet lehelletét, és a te jelenlétedben lett élővé.

[6] És vezetted őt a kertbe, amelyet a Te jobbod ültetett, mielőtt a föld megjelent.

[7] És egyetlen parancsolatot adtál elé; de ő megszegte azt, és te azonnal halálra jelölted ki őt és leszármazottait. Népek és nemzetek származtak belőle, emberek és családok számolatlanul.

[8] És minden nemzet a saját akarata szerint járt, és istentelen dolgokat cselekedtek előtted, és megvetettek téged, és te nem gátoltad őket.

[9] Azonban, a maga idejében özönvizet hoztál a világ lakosaira és elpusztítottad őket.

[10] És ugyanaz volt a sorsuk: ahogy a halál érte Ádámot, úgy érte őket a vízözön.

[11] De meghagytál közülük egyet, Noét és házanépét, és mind az igazakat, akik tőle származtak.

[12] Akkor azok, akik a földön lakoztak, elkezdtek sokasodni, gyermekeket és népeket és sok nemzetet hoztak létre, és megint csak még istentelenebbek voltak, mint őseik.

[13] És amikor gonoszságot cselekedtek előtted, kiválasztottad egyiküket magadnak, akinek neve Ábrahám volt;

[14] és szeretted őt, és csak neki felfedted az idők végének dolgát, titokban, éjszaka.

[15] Örökké tartó szövetséget kötöttél vele, és megígérted, hogy sosem hagyod el leszármazottait; és adtad neki Izsákot, és Izsáknak adtad Jákobot és Ézsaut.

[16] És elválasztottad Jákobot magadnak, de Ézsaut elutasítottad; és Jákob nagyon megsokasodott.

[17] És amikor kivezeted leszármazottait Egyiptomból, elvitted őket a Sinai Hegyéhez.

[18] Meghajlítottad az egeket és megráztad a földet, és megmozgattad a világot, és a mélységek megremegtek, és az időket összezavartad.

[19] És a Te dicsőséged áthaladt a tűz, a földrengés, a szél és a jég négy kapuján, hogy átadja a törvényt Jákob leszármazottainak, és a te parancsolataidat Izrael utódainak.

[20] Azonban nem vettek el tőlük gonosz szívüket, azért, hogy törvényed gyümölcsöt teremhessen bennük.

[21] Mivel az első Ádám, megterhelve egy gonosz szívvel, bűnt követett el, és legyőzetett, ugyanígy voltak mind, akik az ő utódai.

[22] Így azután a betegség állandósult; a törvény, és a gonoszság gyökere együtt volt jelen az emberek szívében, de a jó eltávozott, és maradt a gonosz.

[23] Az idő múlt és az évek teltek, és te felemeltél magadnak egy szolgát, akinek neve Dávid.

[24] És parancsoltad, hogy építsen egy várost a te nevednek, és helyet az áldozatok bemutatására.

[25] Ez sokáig így zajlott; de a város lakosai áthágták a törvényt,

[26] mindenben úgy cselekedve, ahogy Ádám és az ő összes leszármazottai tettek, mert nekik is gonosz volt a szívük.

[27] Ezért a te ellenségeid kezébe adtad a várost.

[28] Ezután így szóltam szívemben: Vajon Babilon lakosainak tettei jobbak? Ezért szerzhetett hatalmat Sion felett?

[29] Mert amikor ide érkeztem, istentelen tetteket láttam számatlanul, és sok bűnöst látott lelkem ez alatt a harminc év alatt. És megfélemltettem szívemben,

[30] mert láttam, hogy Te elviseled azokat, akik vétkeznek, és megkíméled azokat, akik gonosan cselekszenek, de elpusztítottad népedet, és megőrizted ellenségeidet,

[31] és nem mutattad meg senkinek, hogyan lehetne felfogni a te útjaidat. Vajon Babilon tettei jobbak-e a Sionénál?

[32] Avagy megismert-e más nép téged Izraelen kívül? Vagy mely törzs hitt a te szövetségében, ahogy a Jákob törzse?

[33] Mégis az ő jutalmuk nem jött el, és vajúadásuk nem hozott gyümölcsöt. Mert én sokfelé utaztam a nemzetek között, és láttam, hogy jólétben vannak és bővelkednek, pedig megfélemlkeznek a te parancsolataidról.

[34] Ezért most tedd mérlegre gonoszságainkat és azokét is, akik a földnek lakosai; és így kiderül majd, melyik irányba lendül a mérleg nyelve.

[35] Mikor volt olyan, hogy a föld lakosai ne vétkeztek volna előtted? Vagy melyik nemzet tartotta meg parancsolataidat?

[36] Lehet, hogy találsz néhány egyedülálló embert, akik megtartották parancsolataidat, de nemzeteket nem fogsz találni.

4Ezra.4

[1] Ezután az angyal, aki hozzám küldetett, akinek neve Uriel, válaszolt

[2] és mondta nekem, "A te gondolkodásod teljesen félreérti ezt a világot, és azt hiszed, megértheted a Magasságos útjait?"

[3] Akkor ezt mondtam: "Igen, uram." És ő válaszolt nekem, "Azért küldtek, hogy megmutassak neked három utat/irányt, és hogy eléd adjak három kérdést.

[4] Ha egyet megfejtesz közülük, én is megmutatom azt az utat, amit látni kívánsz, és megtanítalak, miért gonosz a szív."

[5] És mondtam: „Beszélj, uram." És így szólt, „Menj, mérd meg nekem a tűz súlyát, vagy mérd meg a szelek mennyiségét, vagy hozd vissza az elmúlt napokat."

[6] Én válaszoltam, mondván, „Kicsoda tudná ezeket megtenni, amiket kérsz tőlem?"

[7] És ő ezt mondta, „Ha azt kérdeztem volna tőled: hány lakhely van a tenger szívében, vagy hány patak folyik a mélység forrásából, vagy hány folyam árad az égbolt fölött, vagy hol van a pokol kijárata, vagy melyik a paradicsom bejárata –

[8] talán így válaszoltál volna: Sosem jártam a mélységekben, sem a pokolban még nem voltam, sem a mennybe nem emelkedtem még fel.

[9] De én csak a tűzről, a szélről és a napokról kérdeztelek, olyan dolgokról, melyeket ismersz, és amelyek nélkül nem is élhetnél, mégsem adtál feleletet róluk!"

[10] És ezt mondta, "Nem érted azokat a dolgokat sem, amelyek között felnőttemél;

[11] hogyan foghatná fel elméd a Magasságos útjait? És olyasvalaki, akit már megromlott ez a romlott világ, hogyan érthetné meg a romlatlanságot?" Amikor ezt hallottam, arcomra estem

[12] és mondtam neki, "Jobb volna nekünk, ha nem is volnánk itt, mint hogy itt élünk istentelenségben, és szenvedünk és nem értjük, miért."

[13] És válaszolt nekem, mondván, "Jártam egy erdőben, és a fák egy tervet készítettek

[14] és mondták, 'Jöjj, engedj járni minket és háborúzzunk a tengerrel, hogy visszahúzódjon előttünk, és mi még több erdőt alapíthassunk.'

[15] És ugyanígy a tenger hullámai is tervet készítettek és mondták, 'Jöjj, engedj felkelni minket, hogy legyőzzük a szárazföld erdőit, és még több területet szerezzünk magunknak.'

[16] De az erdő terve hiábavalóság volt, mert jött a tűz és felemésztette;

[17] ugyanígy a tenger hullámainak terve is, mert a homok erősen ellenállt és megállította azokat.

[18] Ha most te bíró volnál közöttük, melyiknek adnál igazat és melyiket ítélnéd el?"

[19] Én válaszoltam, mondván, „Mindkettő ostoba tervet eszelt ki, mert a föld az erdőnek van fenntartva, és a tenger az ő helyére van helyezve, hogy ott hordozza hullámainak."

[20] Válaszolt nekem és mondta, „Helyesen ítéltél, de miért nem teszel így a saját ügyedben is?"

[21] Mert ahogyan a föld az erdőé és a hullámok a tengeréi, úgy a földnek lakosai csak azt érthetik, ami a földön van, és aki odafönt a mennyben van, az értheti azt, ami a mennyek magasában van."

[22] Akkor válaszoltam és mondtam, „Könyörgöm, uram, miért lettem én felruházva az értelem képességével?"

[23] Mivel én nem a magasság dolgairól tudakozodom, hanem a mindennap tapasztalt dolgaink felől: miért lett Izrael átadva a pogányoknak szégyenszemre; miért lett szeretett néped istentelen törzseknek adva, és apáink törvénye erőtlenné lett és az írott szövetség nem létezik többé;

[24] és miért távoztunk a világból úgy, mint a sáskák, és életünk olyan akár a köd, és nem vagyunk kegyelemre méltóak.

[25] Mit fog tenni ő az ő nevéért, amelyről hívatunk? Ezekről a dolgokról kérdeztelek."

[26] Válaszolt nekem és mondta, „Ha élsz még, látni fogod, és ha sokáig élsz, gyakran csodálkozol majd, mert a korszak sebesen rohan a vég felé.

[27] Mert ez a kor nem fogja tudni meghozni a megígért dolgokat az igazaknak a kitűzött időben, mert ez a korszak telve van szomorúsággal és erőtlenséggel.

[28] Mert a gonosz, amelyről kérdeztél, már el van vetve, de az aratás még hátra van.

[29] Ha azért azt, amit elvetettek nem aratják le, és ha a hely, ahová a gonoszt elvetették nem tűnik el, akkor nem jön el annak a mezőnek az ideje, ahol a jó lett elvetve.

[30] Mert a gonoszság magvának egy szeme el lett vetve Ádám szívében a kezdetektől, és mily sok istentelenséget okozott mostanáig, és fog még okozni ezután, amíg eljön a cséplés ideje!

[31] Gondold el tehát, mennyi istentelen gyümölcsöt hozott egy szemernyi gonosz mag.

[32] Amikor pedig számolatlanul vettetik majd nagycsomó mag, milyen hatalmas szérüskertet töltenek majd meg!"

[33] Ezután válaszoltam és mondtam, „Mennyi idő még, és mikor lesznek meg ezek a dolgok? Miért oly rövidek és gonoszak a mi éveink?"

[34] Válaszolt nekem és mondta, „Ne siettesd jobban, mint a Magasságos, mert a te sürgetésed saját magadért van, de a Magasságos sokak miatt sietteti az időt.

[35] Nem kérdezősködnék-e az igazak lelkei az ő kamráikban ezekről a dolgokról, mondván: 'Mennyi ideig kell még itt maradnunk? És mikor jön el a mi jutalmunk aratása?'

[36] És Jeremiél, az arkangyal válaszolt nekik és mondta, 'Amikor a hozzátok hasonlók száma betelik; mert ő lemérte mérlegen a korszakot,

[37] és megmérte az időket mérőrúddal, és megszámlálta az időket számuk szerint; és nem fogja kimozdítani vagy felkelteni őket, amíg az a mérték betelik.'"

[38] Ezután válaszoltam és mondtam, „Ő legfelsőbb Úr, mindannyian telve vagyunk istentelenséggel.

[39] És talán mi miattunk van késleltetve az igazak cséplésének ideje – a föld lakosainak bűnei miatt."

[40] Válaszolt nekem és mondta, „Menj, és kérdezz meg egy asszonyt, aki gyermekkel viselős, hogy vissza tudná-e tartani méhében a gyermeket, ha egyszer letelik az ő kilenc hónapja."

[41] És mondtam, „Nem, uram, nem tudná." És ő mondta nekem, „A Hádesban a lelkek kamrái olyanok, mint az anyaméh.

[42] Mert ahogy a vajúdo asszony igyekszik, hogy mielőbb megszabaduljon a szülési fájdalmaktól, éppúgy ezek a helyek is sietnek visszaadni mindazt, amik nekik adattak a kezdetektől.

[43] Azután a dolgok, amelyeket látni vágysz, feltáruznak neked."

[44] Én válaszoltam és mondtam, „Ha kedves vagyok szemeid előtt, és ha lehetséges, és ha érdemes vagyok rá,

[45] mutasd meg nekem ezt is: hogy több idő van-e hátra, mint amennyi elmúlt, vagy számunkra a nagyobb rész már eltelt.

[46] Mert ismerem azt, ami elmúlt, de azt nem tudom, mi következik."

[47] És mondta, „Állj a jobb oldaladra, és megmutatom neked egy példázat értelmét."

[48] Így hát mellé álltam és figyeltem, és megpillantottam egy lángoló kemencét előttem, és amikor a lángok kialudtak, odatekintettem és láttam, hogy füst maradt utánuk.

[49] És ezután egy vízzel teli felhő jött elém és lezúdult a heves és viharos eső, és amikor a zivatar elvonult, esőcseppek maradtak utána a felhőben.

[50] És mondta, „Jól figyelj meg ezt; mert ahogy az eső több, mint a cseppek, és a tűz hatalmasabb, mint a füst, úgy az elmúlt idők is sokkal nagyobbak voltak; de a cseppek és a füst megmaradt."

[51] Akkor imádkoztam és szóltam, „Gondolod, hogy én megérem azokat a napokat? Vagy kicsoda lesz életben azokban a napokban?”

[52] Ő válaszolt nekem és mondta, „A jeleket illetően, amikről kérdeztél engem, részben válaszoltam; de nem azért küldtettem, hogy az életedről beszéljek neked, mert azt nem ismerem.”

4Ezra.5

[1] „Most pedig, ami a jeleket illeti: vigyázz, közelednek a napok, amikor a föld lakosain nagy rettegés lesz úrrá, és az igazság útja elrejtetik, és a föld hit nélkül való lesz.

[2] És az igazságtalanság megnövekedik még annál is jobban, ahogyan most látod, és jobban, mint amiről valaha hallottál.

[3] És az ország, amit most uralkodni látsz, pusztá és néptelen lesz, és az emberek elhagyatottak találják.

[4] De ha a Magasságos életben tart, láthatod majd, ahogy zűrzavarba taszítják a harmadik korszak (periódus) után; és a nap hirtelen felragyog majd éjszaka, a hold pedig nappal.

[5] Vér fog csöpögni a fákból, és a kövek megszólalnak; az emberek megzavarodnak, és a csillagok lehullanak.

[6] És olyasvalaki fog uralkodni, akitől ezt nem várnák a föld lakosai, és a madarak együtt repülnek el messzire;

[7] és a szodomai tenger halakat vet ki magából; és egyvalaki, akit sokan nem ismernek, hallatja majd hangját éjszaka, és mindenki hallja majd a hangját.

[8] Káosz lesz sok helyen, és gyakran törnek ki tűzvészek, és a vadállatok elhagyják odúikat, és havibajos asszonyok szörnyeket szülnek majd.

[9] És sós víz keveredik az édesvizekbe, és a barátok egymással hadakoznak; akkor az értelem (ésszerűség) elrejtí önmagát, és a bölcsesség visszavonul kamráiba,

[10] és sokan keresik majd, de nem találják, és az igazságtalanság és féktelenség megnövekszik a földön.

[11] És az egyik ország kérdezi a szomszédját, 'Járt-e igazságosság, vagy bárki, aki igaz módon cselekszik, tenálád?' És az válaszol majd, 'Nem'.

[12] És abban az időben az emberek remélnék majd, de nem elégítették meg; munkálkodnak majd, de tevékenységeik nem lesznek sikeresek.

[13] Ezek azok a jelek, melyeket engedélyem van elmondani neked, és ha ismét imádkozol, és könyörögsz, ahogyan most, és böjtölsz hét napig, ezeknél nagyobb dolgokat is hallhatsz majd."

[14] Ezután felébredtem, és testem erősen reszketett, és lelkem annyira zaklatott volt, hogy elájult.

[15] De az angyal, aki beszélt velem, megfogott, megerősített és talpra állított.

[16] Azután a második éjszakán Phaltiel, az emberek egyik vezetője jött hozzám és szólt, „Hol voltál? És miért szomorú az arcod?”

[17] Avagy nem tudod-e, hogy rád bízott Izrael az ő száműzetése földjén?

[18] Kelj fel azért és egyél némi kenyeret, hogy ne hagyj el bennünket, mint egy pásztor, aki magára hagyja a nyáját kegyetlen farkasok prédájául."

[19] Akkor így szóltam, „Hagyj magamra és ne gyere hozzám hét napig, azután újra gyere ide." Ő megértette, amit mondtam és magamra hagyott.

[20] Így tehát böjtöltem hét napig, gyászoltam és könyörögtem, ahogy Uriel, az angyal tanácsolta.

[21] És hét nap után az én szívem gondolatai ismét nagyon szomorúak voltak.

[22] Azután a lelkem visszakapta a megértés szellemét, és újra beszélni kezdtem a Magasságos jelenlétében.

[23] És mondtam, „Ó legfelsőbb Úr, a föld minden erdejéből és az összes fák közül Te kiválasztottál egy szőlőtőkét,

[24] és a világ minden földje közül kiválasztottál magadnak egy vidéket, és a világ minden virága közül kiválasztottál magadnak egy liliomot,

[25] és a tenger összes mélységeiből egy folyót árasztottál magadnak, és minden városok közül, melyek valaha épültek, a magadénak szentelted Siont,

[26] és minden teremtett madár közül egy galambot magadénak nevezted, és minden létrehozott nyáj közül gondoskodtál a magad számára egy bárányról,

[27] és a rengeteg ember közül magadénak vettél egy nemzetet; és ennek a népnek, akiket szerettél, adtad a te törvényedet, amelyet mindenkinek helyeselnek.

[28] És most, Ó Uram, miért adtad át az egyetlent a sokaságnak, és szégyenítetted meg az egyetlen gyökeret a többi között, és szórtad szét a te egyetlenedet a sokaság közé?

[29] És azok, akik ellenkeztek ígéreteiddel, eltaposták azokat, akik hittek a te szövetségedben.

[30] Ha valóban meggyűlölted a te népedet, a te saját kezedtől kellene büntetést szenvedniük."

[31] Amikor ezeket elmondtam, hozzám küldetted az angyal, aki előző éjjel velem volt,

[32] és így szólt hozzám, „Hallgass rám, és én majd tanítalak téged; figyelj rám, és új dolgokat mondok neked."

[33] És szóltam, „Beszélj, uram" És ő mondta nekem, „Nagyon nyugtalan az elméd Izrael miatt? Avagy jobban szereted-e azt, mint a Teremtője?"

[34] És mondtam, „Nem, uram, csak a szomorúságom miatt beszélek így; mivel a szívem halálán van minden órában, amíg próbálok megérteni a Magasságos útjait, és kikutatni ítéletének részleteit."

[35] És ő mondta nekem, „Nem fogod tudni." És mondtam, „Miért nem, uram? Minek születtem hát? Vagy miért nem lett az én anyámnak méhe a sírom is, hogy ne kelljen látnom Jákob szenvedését és Izrael népének kimerültségét"

[36] Mondta nekem, „Számláld meg nekem mindazokat, akik még nem jöttek el, és gyűjtsd össze a szertefoszlott esőcseppeket, és tedd, hogy az elhervadt virágok újra nyíljanak;

[37] nyisd meg nekem a lezárt kamrákat, és hozd elő az azokban bezárt szeleket, vagy mutasd meg a hang képét (megtestesült hangot); és akkor majd elmagyarázom neked azt a szenvedést, amelyet szeretnél megérteni."

[38] És én szóltam, „Ó, legfelsőbb Úr, kicsoda tudhatná ezeket a dolgokat, ha nem Ő, aki nem emberek között lakozik?

[39] Ami engem illet, én bölcsesség nélkül vagyok, hogyan beszélhetnék azokról a dolgokról, amit kérdeztél tőlem?"

[40] Ő mondta nekem, „Ahogy nem tudod megtenni az említett dolgokat, éppúgy nem tárhatod fel ítéletemet, vagy a szeretet célját, amelyet megígértem az én népemnek."

[41] És szóltam, „Mégis várj, ó Uram, te valóban gondjaidba veszed azokat, akik a vég idején élnek, de mit tegyenek azok, akik előttünk éltek, vagy mi, vagy azok, akik utánunk jönnek?"

[42] Ő mondta nekem, „Ítéletemet egy körforgáshoz hasonlítanám; ahogy nincs lassúság az utolsóknak, úgy nincs sietség az elsőknak."

[43] Akkor válaszoltam és mondtam, „Nem teremthetted volna meg egyszerre mindazokat, akik voltak, akik vannak és akik lesznek, hogy hamarabb elvégezhesd ítéletedet?"

[44] Ő válaszolt nekem és mondta, „A teremtés nem siethet jobban, mint a Teremtő, és a világ sem bírná el egyszerre (egy időben) mindazokat, akik teremttettek benne"

[45] És mondtam, „Hogy lehet akkor, hogy egyszer már teremtetél egy időben mindeneket? Ha tehát minden teremtmény egyszerre élt és a teremtés fenntartotta őket, talán most is képes lenne ellátni mindannyiukat egyszerre."

[46] Ő mondta nekem, „Kérdezd meg egy anya méhét, szólván, 'Ha tíz gyermeket szülsz, miért szülsz egyiket a másik után?' Mondd azért neki, hogy hordozza mind a tízet egy időben."

[47] Szóltam, „Ez persze nem lehetséges, egyszerre csak egyet lehet, a maga idejében."

[48] Ő mondta nekem, „Mégis adtam én a föld méhét azoknak, akik időről időre bele vettetnek."

[49] Mert ahogy egy gyermek nem szülhet, és ahogy egy asszony megöregszik és többet nem adhat életet, éppígy szerveztem meg a világot, amelyet alkottam."

[50] Akkor kérdeztem és mondtam, „Mivel megadtad nekem a lehetőséget, engedd, hogy szóljak előtted. Ez a mi anyánk, akiről szóltál nekem, fiatal még? Vagy már kezdi elérni az öregséget?"

[51] Ő válaszolt, „Kérdezz egy asszonyt, aki gyermekeket szül, és ő majd elmondja neked."

[52] Mondd neki, „Miért mások azok, akiket mostanában szültél, mint azok, akiket azelőtt, miért kisebb termetűek?"

[53] És ő válaszol majd neked, 'Azok, akik az ifjúság erejéből születtek, különböznek azoktól, akik az időskor ideje alatt születtek, amikor az anyaméh meggyengül.'

[54] Ezért vedd eszedbe azt is, hogy te és a kortársaid kisebb termetűek (gyengébb szellemi kaliberűek) vagytok az előttek élteknél,

[55] és azok, akik utánatok jönnek, kisebbek lesznek nálatok, mivel olyan teremtéstől születnek, amely már öregszik és elveszíti az ifjúság erejét."

[56] És mondtam, „Ó Uram, könyörgök neked, ha kedvet találtam előtted, mutasd meg a te szolgálóknak, kiken keresztül fogod meglátogatni a te teremtésedet."

4Ezra.6

[1] És ő mondta nekem, „A föld körforgásának kezdetén, mielőtt a világ kapui helyükre kerültek volna, és mielőtt az összegyűjtött szelek fújtak volna,

[2] és mielőtt a mennydörgés robaja hallatszott volna, és mielőtt a villámlás fényei világítottak volna, és mielőtt a paradicsom alapjait lerakták volna,

[3] és mielőtt a gyönyörű virágok láthatóak lettek, és mielőtt a mozgás erői létrejöttek, és mielőtt az angyalok számolatlan seregei összegyűltek,

[4] és mielőtt a levegőég magasságai felemeltettek, és mielőtt az égboltozat mértékei nevet kaptak, és mielőtt Sion zsámolya megalapított,

[5] és mielőtt a mostani évek kiszámoltattak; és mielőtt a jelenlegi bűnösök elképzelései elidegenedést szültek, és mielőtt elpecsételtettek azok, akik a hit kincseit gyűjtögették -

[6] akkor már elterveztem ezeket a dolgokat, és általam lettek meg, nem más által, ahogy a vég is általam jön majd el és nem más által."

[7] És válaszoltam szólván, „Mi fogja az időket különválasztani (megosztani)? Vagy mikor jön el az első korszak vége és a következő korszak kezdete?"

[8] Ő mondta nekem, „Ábrahámától Izsábig, mert ötöle született Jákob és Ézsau, mivel Jákob keze Ézsau sarkába kapaszkodott a kezdetektől.

[9] Mert Ézsau a vége ennek a korszaknak, és Jákob a kezdete a következőnek.

[10] Mert az ember kezdete az ő keze, és a vége az ő sarka; a sarok és a kéz között ne keress semmi mást, Ezsdrás!"

[11] Válaszoltam és mondtam, „Ó legfelsőbb Úr, ha kedvet találtam előtted,

[12] mutasd meg a te szolgádnak a jelek végét, amelyeket mutattál nekem előző éjjel."

[13] Ő válaszolt és mondta nekem, „Állj lábaidra és hallani fogsz egy erős, messzehangzó hangot.

[14] És hogyha a föld, amelyen állsz erősen megremeg

[15] mialatt a hang beszél, ne rémülj meg; mert a szózat a végidőről szól, és a föld alapjai érteni fogják

[16] hogy a beszéd érinti őket (rájuk vonatkozik). Remegnek és rázkódnak majd, mert tudják, hogy az ő végüknek meg kell lennie."

[17] Amikor ezt hallottam, lábamra álltam és figyeltem, és egyszerre egy hang szólt, és hangja olyan volt, mint sok vizeknek zaja.

[18] És így szólt, „Vigyázz, mert a napok közelednek, és amikor eljövök, hogy meglátogassam a föld lakosait,

[19] és mikor megkövetelem majd a gonoszság cselekvőitől az ő gonoszságuk büntetését, és mikor teljes lesz Sion megalázása,

[20] és amikor rákerül majd a pecsét erre a korszakra, amely elmúlóban van, akkor ezeket a jeleket mutatom majd: az égbolt előtt könyveket nyitnak meg, és mindenek együtt láthatják azokat.

[21] Egy éves csecsemők szólnak és beszélnek majd, és a várandós asszonyok idő előtt adnak életet gyermekeiknek, három és négy hónapra, és ezek élnek és táncolnak majd.

[22] Bevetett területek pusztává válnak hirtelen, és teli raktárak váratlanul üresen találhatók;

[23] és hangosan szól majd a trombita, és amikor mindenek hallják, hirtelen megrémülnek majd.

[24] Abban az időben barát a baráttal harcol mint ellenséggel, és a föld és annak lakosai megfélemlenek, és a kutak forrásai megállnak, és három órán át nem folynak majd.

[25] És úgy lesz, hogy aki csak megmarad mindazok után, amiket előre megmondtam, ő maga megmenekül és látja majd megváltásomat az én világom végén.

[26] És látják majd az embereket, akik felvitettek, akik születésüktől fogva nem ízlelték a halált; és a föld lakosainak szíve megváltozik majd, és másmilyen szellemmé változik.

[27] Mert a gonosz kitöröltetik, és az álnokság kioltatik;

[28] virágzik majd a hűségesség, és a romlottság legyőzetik, és az igazság, amely oly sokáig gyümölcstelen volt, megnyilatkozik."

[29] Amíg beszéltem hozzád, észrevettem, hogy a hely, ahol álltam, apránként elkezdett előre-hátra rázkódni.

[30] És mondta nekem, „Ezen az estén ennyit mutattam neked.

[31] Ha azért újra imádkozol és böjtölsz megint hét napig, ismét kijelentek majd neked ezeknél nagyobb dolgokat is,

[32] mert a te hangod meghallgattatott a Magasságos előtt; mert a Mindenható látta a te becsületességedet és észrevette tisztaságodat, amelyet ifjúságod óta megőriztél.

[33] Ezért küldött engem hozzád, hogy megmutassam mindezeket neked, és hogy azt mondjam: 'Higgy és ne félj!

[34] Ne légy készséges fölösleges gondolatokkal foglalkozni az elmúlt időket illetően, nehogy elhamarkodottan ítélj az utolsó időket illetően."

[35] Ezután ismét zokogtam és böjtöltem hét napig, ahogy korábban, azért, hogy teljesítsem a három hetet, ahogy megmondatott.

[36] És a nyolcadik éjszakán a szívem a bensőmben ismét nyugtalan volt, és beszélni kezdtem a Magasságos jelenlétében.

[37] Mivel a szellemem nagyon feltámadt bennem, és a lelkem aggodalmas volt.

[38] Így szóltam, „Ó Uram, te szóltál a teremtés kezdetén, és az első napon mondtad, 'Legyen a menny és a föld megalkotva', és a te igéd véghezvitte a munkát.

[39] És ezután a Szellem lebegett, és sötétség és csend borított mindent; az ember hangja még nem volt jelen.

[40] Azután parancsoltad, hogy egy fénysugár hozassék elő a te kincstáradból, hogy láthatóvá legyen a te alkotásod.

[41] És újra, a második napon, megteremtetted az égbolt szellemét, és parancsoltad, hogy válassza ketté a vizeket, hogy egyik részük felfelé menjen, másik részük maradjon odalent.

[42] A harmadik napon parancsoltad a vizeknek, hogy gyűljenek egybe a föld hetedik táján; hat részt szárazzá tettél és megőrizted, hogy némelyiket teleültessék és megműveljék, és azok szolgáljanak előtted.

[43] Mert a te igéd kijött, és a munka egyszerre elvégeztetett.

[44] Mert hirtelen gyümölcsök teremték végtelen bőségben, és különféle ízűek voltak; és virágok utánozhatatlan színekben; és illatok kimondhatatlan illatokkal. Ezek a harmadik napon lettek alkotva.

[45] A negyedik napon parancsoltál a nap fényességének, és a hold fényének, és a csillagok rendjeinek, hogy jöjjenek létre;

[46] és parancsoltad nekik, hogy szolgálják az embert, akit majd megformálsz.

[47] Az ötödik napon parancsoltad a hetedik vidéknek, ahol a vizek összegyűltek, hogy hozzon élő teremtményeket, madarakat és halakat; és úgy történt.

[48] A néma és élettelen vizek élő teremtményeket hoztak, ahogy a parancs szólt, hogy a nemzetek hirdessék a te csodálatos munkádat.

[49] Azután életben tartottál két teremtményt; az egyiknek nevét nevezted Behemótnak, és a másikkal neve Leviatán.

[50] És elválasztottad őket egymástól, mert a hetedik vidék, ahol a vizek összegyűltek, nem bírta megtartani mindkettőt.

[51] És adtad Behemótnak az egyik szárazföldet, mely a harmadik napon jött létre, hogy azon éljen, ahol ezrével vannak hegyek;

[52] de a Leviatánnak a hetedik vidéket, a vizek részét adtad; és megtartottad őket, hogy azok és akkor egyék majd meg őket, amikor te akarod.

[53] A hatodik napon parancsoltad a földnek, hogy hozzon barmokat és vadakat és csúszómászó állatokat;

[54] és ezek fölé helyezted Ádámot, mint uralkodót minden munkádon, amit készítettél; és őtöle származunk mi mindannyian, a nép, akit te kiválasztottál.

[55] Mindezeket azért mondtam el előtted, Ó Uram, mert azt mondtad, mi vagyunk azok, akiknek teremtetted a földet.

[56] A többi nemzetekről pedig, akik szintén Ádámtól származtak, azt mondtad, hogy semmik azok, és olyanok mint a köpet, és az ő sokaságukat egy cseppehez hasonlítottad a vödörben.

[57] És most, Ó Uram, lásd, ezek a nemzetek, melyek semminek neveztetnek, uralkodnak felettünk és pusztítanak bennünket.

[58] És mi, a te néped, akit a te elsőszülöttednek hívtál, egyetlenednek, érted buzgóknak és legdrágábbnak, mi az ő kezeikbe adattunk.

[59] Ha a világ valóban számunkra lett teremtve, miért nem birtokoljuk azt úgy, mint örökségünket? Meddig lesz ez még így?"

4Ezra.7

[1] Amikor befejeztem e szavak szólását, az angyal, aki előző este elküldetett hozzám, ismét eljött,

[2] és mondta nekem, „Kelj fel, Ezsdrás, és hallgasd a szavakat, amelyeket elbeszélni jöttem.”

[3] Mondtam, „Beszélj, uram.” És ő mondta, „Van egy tenger, amely nagy szélességű, tágas és hatalmas,

[4] de bejárata egy keskeny résznél van, amely olyan, akár egy folyó.

[5] Ha tehát bárki el akarja érni a tengert, hogy lássa vagy hajózzon rajta, hogyan juthatna a tágas részre anélkül, hogy keresztülmenne a keskeny részen?

[6] Másik példa: Van egy város, amely síkságon épült, és telve van minden jó dologgal;

[7] de a bejárata szűk és egy meredek helyen található, ahol tűz van jobbkéz felől és mély vizek a baloldalon;

[8] és egyetlen ösvény vezet csak át köztük, vagyis a tűz és a víz között, így egyszerre csak egy ember mehet azon.

[9] Ha most ez a város örökségül adatik egy embernek, hogyan fog az örökös hozzájutni örökségéhez, anélkül, hogy átmenne a veszélyek között, melyek előtte állnak?”

[10] És mondtam, „Sehogy, uram.” És ő mondta nekem, „Így van az Izrael osztályrészével is.

[11] Mert én kedvükért alkottam a világot, és amikor Ádám áthágta rendeletemet, ítélet alá került ami teremtett.

[12] És így ennek a világnak a bejáratai szűkek és bánattal teliek és fáradtságosak; kevés van belőle és gonosz az, telve veszéllyel és sok viszontagsággal.

[13] De a nagyszerűbb világ bejáratai szélesek és biztonságosak, és igazán megtermik a halhatatlanság gyümölcsét.

[14] Ezért hacsak az élők keresztül nem mennek a nehézségek és hiábavalóságok megtapasztalásán, soha nem kaphatják meg azokat a dolgokat, amelyek elő vannak készítve számukra.

[15] És most miért vagy zaklatott, látván, hogy pusztulás a sorsod? És miért vagy megrendülve, látva, hogy halandó vagy?

[16] És miért nem azon töröd a fejed, ami eljövendő, ahelyett, ami jelenvaló?”

[17] Akkor válaszoltam és mondtam, „Ó legfelsőbb Úr, lásd, te elrendelted a te törvényedben, hogy az igazak öröklik ezeket a dolgokat, és az istentelenek elpusztulnak.

[18] Ezért az igazak elviselnek nehéz körülményeket is, miközben jobb időkben reménykednek; de azok, akik gonoszul cselekednek, megszenvedik a nehézségeket és nem fognak jobb időket látni.”

[19] És mondta nekem, „Nem vagy te jobb bíró, mint Isten, vagy bölcsebb a Magasságnál!

[20] Hadd pusztuljon el sok a mostani élők közül, inkább, mint hogy az Isten törvényét, mely elénk adatott, semmibe vegyék!

[21] Mert Isten szigorúan megparancsolta azoknak, akik a világba jöttek, amikor jöttek, hogy mit tegyenek azért, hogy életük legyen, és mire figyeljenek, hogy elkerüljék a büntetést.

[22] Azonban ők nem voltak engedelmesek, és ellene szóltak; hiábavaló gondolatokat eszeltek ki maguknak,

[23] és gonosz csalásokat tűztek ki célul maguknak; még azt is kijelentették, hogy a Magasságos nem létezik, és figyelmen kívül hagyták útjait!

[24] Megvetették az ő törvényét, és megtagadták szövetségét; hűtlenek voltak rendelkezéseihez, és nem vitték véghez az ő munkáját.

[25] Ezért, Ezsdrás, az üres dolgok az üreseké, és a teli dolgok a teljeseké.

[26] Mert lásd, eljön az idő, amikor a jelek, amelyeket előre megmondtam neked, megtörténnek, és a város, amely most nem látható, megjelenik majd, és a föld, amely most el van rejtve, feltárul majd.

[27] És mindazok, akik megszabadítottak a bajokból, amelyeket előre megmondtam, látják majd az én csodáimat.

[28] Mert az én fiam, a Messiás, megjelenik az övéivel, és akik megmaradnak, (négy)száz évig örvendeznek majd.

[29] És ezután az én fiam, a Messiás, meghal majd, és mindazok, akikben emberi lélekzet van.

[30] És a világon visszaállítatik az eredeti (ősi) csendesség hét napig, ahogy az első kezdetkor volt; és senki sem marad meg.

[31] És a hét nap után a világ, amely még nincs ébren, felköltetik, és ami megromolhat, elpusztul majd.

[32] És a föld kiadja majd azokat, akik benne alszanak, és a por is azokat, akik csendesen nyugszanak benne; és a kamrák kiadják a lelkeket, amelyeket rájuk bíztak.

[33] És a Magasságos megjelenik majd az ítélszékből, és a könyörület eltávozik és a türelem visszavonul;

[34] és csak az ítélet marad, az igazság megáll, és a hűségesség megerősödik.

[35] És kárpótlás következik majd, és a jutalom szemmel láthatóan megnyilvánul; az igazságos cselekedetek felébrednek, és az igaztalan tettek sem alszanak majd.

[36] Akkor megjelenik a kínok szakadéka, és szemben vele lesz a nyugalom helye; és a pokol kemencéje megnyitják, és szemben vele az öröm paradicsoma.

[37] Akkor a Magasságos így szól a nemzetekhez, amelyek feltámasztattak a halálból, 'Nézzetek ide, és lássátok, kit tagadtatok meg, kit nem szolgáltatok, kinek a parancsolatait vettétek semmibe!

[38] Nézzetek erre az oldalra és a másokra; itt gyönyörűség és nyugalom van, ott pedig tűz és kínok!' Így beszél majd hozzájuk az ítélet napján --

[39] amelynek nem lesz napja, sem holdja sem csillagai,

[40] sem felhő, sem mennydörgés, sem villám, sem szél, sem víz, sem levegő, sem sötétség vagy este vagy reggel,

[41] sem nyár, sem tavasz vagy hőség, sem tél vagy fagy és hideg és zúzmara, sem eső sem pára,

[42] sem dél vagy éjjel, sem hajnal vagy ragyogás vagy fényesség vagy fény, hanem csak a Magasságos dicsőségének ragyogása, amelynél mindenek megláthatják, mi lett elkészítve számukra.

[43] Mert nagyjából egy év-hétig fog ez tartani.

[44] Ez az én ítéletem és annak előírt rendje; és egyedül neked mutattam meg ezeket."

[45] Válaszoltam és mondtam, „Ó legfelsőbb Úr, eddig is ezt mondtam, és most is ezt mondom: Áldottak, akik életben vannak és megtartják a te parancsolataidat!

[46] De mi lesz azokkal, akikért imádkoztam? Mert kicsoda nem vétkezett az élők közül, és kicsoda nem szegte meg szövetségedet az emberek közül?

[47] És most azt látom, hogy az eljövendő világ gyönyörűséget fog hozni egy kevésnek, de sokaknak kínokat.

[48] Mert gonosz szív növekedett fel bennünk, amely elidegenített minket Istentől, és romlásba vitt minket és a halál útjára vezetett bennünket, és a kárhozat ösvényét hozta elénk, és messzire eltávolított bennünket az élettől – és nem csak néhányunkat, hanem majdnem mindeneket, akik csak teremtettek!"

[49] Ő válaszolt és mondta, „Figyelj rám, Ezsdrás, és én tanítalak téged, és figyelmeztetlek ismét.

[50] Mert ez okból a Magasságos nem egy, hanem két világot teremtett.

[51] Mert te azt mondd, hogy az igazak nincsenek sokan, hanem kevesen, míg az istentelenek hemzsegnek, halld hát a magyarázatát ennek a dolognak.

[52] „Ha csak egy kevés értékes köved van, közédük keversz-e ólmot és agyagot?"

[53] Mondtam, „Uram, hogy tenném?"

[54] És mondta nekem, „Nem csak ennyi, hanem kérdezd a földet és ő elmondja; hallgass rá és ő kijelenti neked.

[55] Mondd neki, 'Te aranyat és ezüstöt és rezet készítesz, és vasat, ólmot és agyagot is;

[56] de az ezüst gyakoribb az aranynál, és a réz az ezüsthöz, a vas a rézhöz, az ólom a vasnál és az agyag az ólomnál.'

[57] Ítéld meg tehát, mely dolgok értékesebbek és kívánatosabbak, azok-e, amelyek gyakoriak, vagy azok, amelyek ritkák?"

[58] Mondtam, „Ó, legfelsőbb Úr, amiből bőven van az értéktelenebb, és ami ritka, az sokkal drágább."

[59] Ő válaszolt és mondta, „Fontold meg magadban ezt a gondolatot, mivel valóban, akinek nehezen szerzett dolga van, az jobban örvendezik, mint aki olyat birtokol, ami bőségesen kapható.

[60] Éppígy lesz az ítélet is, amelyet megígértem; mert örvendezni fogok a kevesek fölött, akik megmentetnek, mert ők azok, akik által most uralkodik dicsőségem, és rajtuk keresztül megdicsőítetik az én nevem.

[61] És nem fogok gyászolni azon sokaság miatt, akik elpusztulnak; mert ők most már olyanok, mint a köd, és hasonlatosak a lánghoz és a füstöz – felgyújtatnak és elégnak, és eltöröltetnek."

[62] Én válaszoltam és mondtam, „Ő föld, mit is hoztál létre, ha az elme/lélek is porból készült úgy, ahogy a többi teremtett dolog!

[63] Mert jobb lett volna, ha maga a por meg sem születik, hogy így az elme/lélek se formálódhasson meg belőle.

[64] De most az elme/lélek velünk együtt növekszik, és így amiatt gyötrődünk, hogy elpusztulunk, és ezt tudjuk is.

[65] Hadd siránkozzon hát az emberi nemzetség, de a mezők vadjai örvendjenek; panaszkodjék minden megszületett, de a négy lábú vadak és a nyájak örvendezzenek!

[66] Mert jobb soruk van nekik, mint nekünk; mert őket nem várja ítélet, és nem tudnak semmi büntetésről vagy megváltásról sem, amely az ő haláluk utánra ígértetett volna.

[67] Mert mi jó származik abból nekünk, ha megtartatunk életben, de kegyetlenül kínoztatunk?

[68] Mert mindenkinek, akik megszülettek, részt vesznek a gonoszságokban, és bűnökkel teljesek és rakva vannak vétkekkel.

[69] És hogyha nem kellene ítélet elé járulnunk halálunk után, az talán jobb volna nekünk."

[70] Ő válaszolt és mondta, „Amikor a Magasságos megalkotta a világot és Ádámot és mindazokat, akik tőle származtak, legelőször az ítéletet készítette elő, és azokat a dolgokat, melyek az ítélethez tartoznak.

[71] És most próbáld megérteni a saját szavaid által, hiszen te mondtad, hogy a lélek/elme együtt növekszik velünk.

[72] Mert ez okból kell a föld lakosainak kínoztatniuk, mivel, habár volt ismeretük, mégis bűnöket követtek el, és habár megkapták a parancsolatokat, nem tartották meg azokat, és habár birtokukban volt a törvény, hűtlenül bántak azzal, amit kaptak.

[73] Mit kell tehát mondaniuk majd az ítéletkor, avagy hogyan válaszolnak majd az utolsó időkben?

[74] Mert igen hosszú ideig volt a Magasságos türelemmel a föld lakosai iránt, és nem az ő kedvükért, hanem az idők miatt, amelyeket előre elrendelt!"

[75] Válaszoltam és mondtam, „Ha kedvet találtam előtted, ó Uram, mutasd meg ezt is a te szolgádnak: vajon halálunk után, azt követően, hogy kileheljük lelkünket, nyugalomban tartatunk-e, amíg eljön a teremtés megújulásának ideje, vagy azonnal kínoztatni fogunk?"

[76] Ő válaszolt és mondta, „Megmutatom neked ezt is, de ne társítsd magadat azokkal, akik megvetést hintettek, se ne számláld magad azok közé, akik kínoztatnak.

[77] Mert neked kincsed van munkáidból a Magasságos előtt; de ez nem lesz megmutatva neked a legutolsó időkig.

[78] Most, ami a halált illeti, így szól a tanítás: Amikor a döntő rendelet kijön a Magasságostól, hogy egy ember meghaljon, a szellem elhagyja a testet, hogy visszatérjen ahhoz, aki adta, és először is imádja a Magasságos dicsőségét.

[79] És ha ez egy azok közül, akik megvetést mutattak, és nem őrizték meg a Magasságos útját, és akik semmibe vették törvényét, és gyűlölték azokat, akik félik az Istent –

[80] az ilyen szellemek nem léphetnek be a lakóhelyre, hanem azonnal elmennek gyötrelmek közepette, örökké gyászolva és szomorúan, hét úton/módon.

[81] Az első mód, mert megvetették a Magasságos törvényét.

[82] A második mód, mert nem tudnak bűnbánatot gyakorolni, hogy élhessenek.

[83] A harmadik mód, hogy látni fogják majd a jutalmat, ami azoknak lett előkészítve, akik bíztak a Magasságos szövetségében.

[84] A negyedik mód, hogy át kell gondolják a gyötrelmet, amelyet saját maguknak okoztak az utolsó napokban.

[85] Az ötödik mód, hogy látniuk kell, ahogyan angyalok őrzik a többiek lakhelyét mélységes csendben.

[86] A hatodik mód, hogy látniuk kell, ahogy némelyikük belezuhan a kínokba.

[87] A hetedik mód rosszabb, mint az összes előzőleg említett, mert teljesen el kell pusztulniuk nagy zűrzavarban és felemésztődniük gyalázatban, és elsorvadniuk nagy félelemmel, amikor látják majd a Magasságos dicsőségét, aki előtt vétkeztek életük során, és aki előtt megítéltetnek az utolsó időkben.

[88] Ez pedig a rendeltetése azoknak, akik megőrizték a Magasságos útjait, amikor elválasztódnak halandó testüktől:

[89] Azalatt az idő alatt, amíg abban éltek, szorgalmasan szolgálták a Magasságost, és ellene álltak a veszélyeknek minden órában, hogy tökéletesen megőrizték a Törvényadó törvényét.

[90] Ezért ez a róluk szóló tanítás:

[91] Először is látni fogják nagy örömmel annak a dicsőségét, aki magához veszi őket, és hét módon fognak megpihenni.

[92] Első rendben, mert nagy erőfeszítéssel igyekeztek legyőzni a gonosz gondolkodást, ami bennük volt, nehogy eltérítse őket az életből a halálba.

[93] Másodszor, mert látják a tanácstalanságot, amelyben az istentelenek lelkei tévelyegnek, és látják a büntetést, amely azokra vár.

[94] Harmadszor, látják a tanúságtételt, amelyet az, aki formálta őket, tud róluk, hogy életük során megtartották a törvényt, amely bizalommal adatott nekik.

[95] Negyedszer, megtapasztalják a nyugalmat, amelyet mostantól élvezhetnek, összegyűlnek kamráikban, és angyalok őrzik nyugalmukat teljes csendben, és a dicsőséget, amely az utolsó napokban vár rájuk.

[96] Ötödször, örvendeznek, hogy megmenekültek minden romlandó dologtól, és öröklik majd az eljövendőket; és emellett látják a nehézségeket és gürcölést, amelyekből immár megszabadítottak, és a végtelen szabadságot, amelyet megkapnak és élvezhetnek a halhatatlanságban.

[97] Hatodszor, megmutatják nekik, hogyan fog arcuk fényleni, akár a nap, és hogyan válnak majd olyanokká, mint a csillagok fénye, és romolhatatlanná válnak attól fogva.

[98] Hetedszer, és ez nagyszerűbb, mint az összes előbb felsoroltak, örvendeznek majd nagy bátorsággal, és bizonyosságuk lesz megtévesztések nélkül, és boldogok lesznek félelem nélkül, mert sietnek, hogy meglássák annak arcát, akit életükben szolgáltak, és akitől megkapják majd jutalmukat, amikor megdicsőíttetnek.

[99] Ez az igazak lelkeinek sorsa, ahogyan előre megmondatott; és az előbbi kínok várnak azokra, akik nem szívlelik meg ezeket."

[100] Válaszoltam és mondtam, „Lesz tehát idő hagyva a lelkeknek, miután elválasztatnak a testektől, hogy lássák mindezt, amit leírtál nekem?"

[101] Ő így szólt, „Szabadságuk lesz hét napig, hogy ez alatt a hét nap alatt láthassák azokat, amelyeket neked elmondtam, és ezután összegyűjtik őket a saját lakozóhelyükre."

[102] Válaszoltam és mondtam, „Ha kedvet találtam előtted, mutasd meg a te szolgálódnak, hogy lesz tovább, vajon az ítélet napján az igazak közbenjárhatnak-e majd az istentelenekért, vagy esedezhetnek-e a Magasságoshoz értük,

[103] atyák a fiakért, fiak a szülőkért, testvér a testvérért, családtagok a rokonokért, vagy barátok a nekik kedvesekért."

[104] Válaszolt nekem és mondta, „Mivel kedves vagy előttem, ezt is megmutatom néked. Az ítélet napja meghatározó, és mindeneknek megnyilatkoztatja az igazság pecsétjét. Ahogyan az apa most sem küldi fiát, sem a fiú az apját, sem a gazda a szolgát, sem a barát a barátot, hogy betegeskedjék vagy aludjon, vagy egyen, vagy gyógyuljon őhelyette,

[105] éppígy nem fog senki másvalakiért imádkozni azon a napon, sem másra nem terheli a saját dolgát; mivel akkor mindenki a saját igazságosságát vagy igaztalanságát viseli majd."

[36(106)] Válaszoltam és mondtam, „Akkor hogyan lehet, hogy azt találjuk, hogy előbb Ábrahám imádkozott Szodoma lakóiért, később Mózes a mi atyáinkért, akik vétkeztek a pusztában,

[37(107)] és őutána Józsué is Izraelért Akán napjaiban,

[38(108)] és Sámuel a Saul napjaiban, és Dávid a döghalál miatt, és Salamon a szentélyben levőkért,

[39(109)] és Éliás azokért, akik az esőt kapták, és azért, aki halott volt, hogy élhessen,

[40(110)] és Ezékiás is az emberekért Szanhérib idejében, és sokan mások is imádkoztak sokakért?

[41(111)] Ha tehát most, amikor a romlottság megnövekedett és az igazságtalanság megsokasodott, az igazak mégis imádkoznak az istentelenekért, miért nem lesz majd így akkor is?"

[42(112)] Válaszolt nekem és mondta, „Ez a jelenlegi világ még nem a végső; nem lakozik benne a teljes dicsőség; ezért akik erősek voltak, imádkoztak a gyengékért.

[43(113)] De az ítélet napja ennek a korszaknak a végét jelenti majd, és az eljövendő halhatatlan korszak kezdetét, amelyben nem lesz romlottság,

[44(114)] a bűnös élvezeteknek vége szakad, a hitelenség kivágatik, és megnövekedik az igazságosság és megnyilatkozik az igazság.

[45(115)] Ezért akkor majd senki sem fog tudni megkönyörülni azon, aki kárhozatra elítéltetett az ítéletben, vagy ártani annak, aki győzedelmes."

[46(116)] Válaszoltam és mondtam, „Ennyit mondok csak, hogy jobb lett volna, ha a föld meg sem alkotja Ádámot, vagy pedig, ha már megalkotta, visszatartotta volna a bűnök elkövetésétől.

[47(117)] Mert mire jó az, hogy mindenki szomorúságban él most, és büntetést várhat a halál után?

[48(118)] Ó, Ádám, mit tettél? Mert bár te voltál, aki bűnbe esett, az elesés nem egyedül a tiéd, hanem a miénk is, akik a te leszármazottaid vagyunk.

[49(119)] Mert mit ér az nekünk, hogy egy örökké tartó korszak ígértetett számunkra, ha olyan tetteket cselekszünk, amelyek halált hoznak?

[50(120)] És mit ér, hogy örökkévaló reménység ígértetett nekünk, ha egyszer szánalmasan elbuktunk?

[51(121)] Vagy hogy biztonságos és egészséges lakóhelyek vannak fenntartva számunkra, hogyha mi gonoszul élünk?

[52(122)] Vagy hogy a Magasságos dicsősége fogja védelmezni azokat, akik tiszta életet élnek, ha a leggonoszabb utakon járunk?

[53(123)] Vagy hogy megnyílik a paradicsom, amelynek gyümölcsei romlatlanok, és amelyben bővelkedés és gyógyulás vár, ha nem léphetünk be oda,

[54(124)] mert helytelen/illetlen helyeken éltünk?

[55(125)] Vagy hogy az önmérsékletet gyakorlók arca jobban fog ragyogni a csillagoknál, ha a mi arcunk feketébb lesz a sötétségnél?

[56(126)] Mert amíg éltünk és bűnöket követtünk el, nem vettük figyelembe, hogy hogyan kell majd szenvednünk halálunk után."

[57(127)] Válaszolt és mondta, „Ez a lényege a küzdelemnek, amelyet minden földre született embernek meg kell harcolnia,

[58(128)] ha legyőzetik, azokat kell szenvednie, amikről beszéltél, de ha győzedelmes, azokat kapja majd, amelyekről én beszéltem.

[59(129)] Mert erről beszélt Mózes is az embereknek, amikor még élt, mondván, 'Válasszátok magatoknak az életet, hogy élhessetek!'

[60(130)] De ők nem hittek neki, sem az őt követő prófétáknak, sőt még nekem sem, aki velük beszéltem.

[61(131)] Ezért nem lesz bánkódás a pusztulásuk felett, hanem inkább öröm azok miatt, akiknek a üdvösség biztosítva van."

[62(132)] Válaszoltam és mondtam, „Tudom, Ó Uram, hogy a Magasságos irgalmasnak hívatik, mert könyörületes azokkal, akik még nem jöttek el erre a világra

[63(133)] és kegyelmesnek, mert kegyelmez azoknak, akik bűnbánással/töredelmesen fordulnak a törvény felé;

[64(134)] és türelmesnek, mert türelmet tanúsít azok felé, akik bűnösök voltak, hiszen az ő teremtményei;

[65(135)] és bőkezűnek, mert inkább ad, minthogy elvenne;

[66(136)] és nagy részvétűnek, mert kegyelmét egyre bőségesebben árasztja az élőkre és az eltávozottakra és a még eljövendőkre,

[67(137)] mert ha nem bőveltené őket, nem volna élete a világnak és lakosainak;

[68(138)] és adakozónak hívatik, mert ha nem árasztaná ki jóságát, hogy azok, akik bűnöket követtek el, megszabadíttassanak azokból, akkor az emberiségnek még csak egy tízezred része sem élhetne;

[69(139)] és bírónak, mert ha ő nem bocsátana meg azoknak, akiket szavával teremtett és nem törölné ki bűneik sokaságát,

[70(140)] akkor minden bizonnyal csak igen kevés maradna meg a megszámlálhatatlan sokaságból."

4Ezra.8

[1] Válaszolt nekem és mondta, „A Magasságos sokak részére teremtette ezt a világot, de az eljövendőt kevesek számára.

[2] De mondok egy példázatot, Ezsdrás. Amint a föld is elmondja, ha kérdezed, hogy nagyon sok agyagot biztosít, amelyből edények készülnek, de csak kevés olyan port, amelyből arany keletkezik; éppígy van a jelen világ rendje.

[3] Sokak teremtettek, de kevesen tartatnak meg."

[4] Válaszoltam és mondtam, „Idd ki tehát a megértést bőséggel ó én lelkem, és igyál bölcsességet, ó én szívem!

[5] Mert nem saját akaratodból jöttél a világba, és akaratod ellenére távozol, mert csak kevés idő adatott az életre.

[6] Ó Uram, aki felettünk való vagy, engedd a te szolgálóidnak, hogy imádkozzunk előtted, és adj magot a mi szívünknek, és műveld meg értelmünket, hogy gyümölcs teremhessen, amely által minden halandó, aki emberi testnek hasonlóságában van, életet nyerhet.

[7] Mert egyedül csak Te létezel, és mi a te kezeden munkái vagyunk, ahogy kinyilatkoztattad.

[8] És mert Te adod az életet a testnek, amely az anyaméhben formálódik, és ellátod azt tagokkal (testrészekkel), és amit teremtettél tűzben és vízben őriztetik, és kilenc hónapon át az általad teremtett méhben tartatik meg a te teremtményed, amelyet abban teremtettél.

[9] De az is, ami megtart, és az is, ami megtartatik, mindkettő a Te gondviselésed által marad meg. És amikor a méh kiadja, ami benne teremtett,

[10] a Te parancsodra a tagokból (vagyis a mellekből) tej fakad majd, amely az emlők gyümölcse,

[11] hogy ami megformáltott, tápláltasson egy ideig; és azután majd te vezérled őt a te kegyelmedben.

[12] Felneveltetted őt a te igazságosságodban, és irányítottad törvényed által, és megdorgáltad bölcsességedben.

[13] Te fogod elvenni életét, hiszen ő a te teremtményed; és te fogsz neki életet adni, mivel ő a te munkád.

[14] Ha tehát hirtelen és gyorsan elpusztítod őt, aki oly nagy munkával formáltott a te parancsod által, mivégre készítetted őt akkor?

[15] És most nyíltan szólok: Az egész emberiséget jól ismered; de én a te népedről beszélek, akik miatt én bánkódom,

[16] és a te örökösiedről, akik miatt könyörgök, és Izraelről, aki miatt szomorkodom, és a Jákob magjáról, akikért nyugtalankodom.

[17] Ezért imádkozom előtted magamért és őmiattuk, mivel látom a mi elbukásunkat, akik lakozunk ezen a földön,

[18] és hallottam, hogy sebes lesz az eljövendő ítélet.

[19] Ezért halld meg hangomat, és értsd meg szavaimat, és én szólok előtted." Ezsdrás imájának kezdete, amelyet felvitele előtt mondott. Így szólt:

[20] „Ó Uram, aki az örökkévalóságban lakozol, akinek szemei magasságosak, és akinek felső kamrái az égben vannak,

[21] akinek trónusa minden nagyságot felülmúl, és akinek dicsősége meghaladja az értelmet, aki előtt az angyalseregek reszketve állnak,

[22] és akinek parancsára azok széllé és tűzzé változnak, akinek szava bizonyos és kijelentései biztosak, akinek rendelete erős, és akinek parancsa rettenetes,

[23] akinek tekintete kiszárítja a mélységeket, és akinek felháborodása megolvasztja a hegyeket, és akinek igazsága örökre megáll --

[24] halld, Ó Uram, a te szolgádnak imáját, és figyelmezz a te teremtményed fohászára; hallgasd szavaimat.

[25] Mert amíg csak élek, szólni fogok, és amíg van bennem értelem, válaszolok.

[26] Ó, ne nézd a te népednek bűneit, hanem azokat figyeld, akik igazságban szolgáltak téged.

[27] Ne figyelj azoknak igyekezetére, akik gonoszul cselekszenek, hanem azoknak erőfeszítéseire, akik a megpróbáltatások közepette is megtartották szövetségedet.

[28] Ne azokra gondolj, akik bűnösen éltek a te színed előtt; hanem emlékezz meg azokról, akik készséggel elismerték, hogy félni kell téged.

[29] Bárcsak ne az lenne az akaratod, hogy elpusztuljanak, akik a csorda útját járták; hanem azokra figyelnél, akik dicsőségesen tanították a te törvényedet.

[30] Ne légy haragos azokra, akik a vadállatoknál is rosszabbak; hanem szeresd azokat, akik állandóan a te dicsőségébe vetik bizalmukat.

[31] Mert mi és a mi apáink olyan utakra tértünk életünkben, amelyek halált hoznak, de te miattunk, bűnösök miatt irgalmasnak hívatatsz.

[32] Mert ha megkönyörülsz rajtunk, akiknek nincs igazságos cselekedete, akkor te kegyelmesnek fogsz hívatni.

[33] Mivel az igazak, akiknek sok tettük van előtted, megkapják majd jutalmukat a saját tetteik következményeként.

[34] De micsoda az ember, hogy dühös vagy rá; vagy micsoda ez a romlandó faj, hogy ennyire megkeseredtél ellene?

[35] Hiszen igazság szerint nincsen azok között, akik megszülettek, egy sem, aki ne cselekedett volna gonoszul, és az élők között nincs senki, aki ne vétkezett volna.

[36] Mert ebben, Ó Uram, megnyilatkozik majd a te igazságosságod és jóságod, ha irgalmas leszel azokhoz, akiknél nincsenek jó tettek felhalmozva."

[37] Ő válaszolt nekem és mondta, „Néhány dolgot helyesen mondtál, és a te szavaid szerint fog történni.

[38] Mert valóban nem fogok aggódni azoknak megformálása miatt, akik bűnösök, vagy a haláluk miatt, az ítéletük vagy elpusztításuk miatt;

[39] hanem örvendezek az igazak teremtése felett, és az ő zarándoklatuk felett, és megváltásuk, és jutalmuk megadása felett.

[40] Ezért ahogy szóltam, úgy legyen.

[41] Mert ahogy a földműves is sok magvat szór szét a földjén és számtalan palántát ültet, és mégsem fog az összes elvetett mag kicsírázni a kellő időben, és nem minden palánta fog gyökeret eresztetni; épp így nem mindenki, aki elvetett a világban, fog megmenekülni."

[42] Válaszoltam és mondtam, „Ha kedvet találtam előtted, hadd beszéljek.

[43] Mivel ha a földműves magjai nem csíráznak ki, mert nem kaptak esőt a kellő időben, vagy ha tönkretette a túl sok eső, azok elpusztulnak.

[44] De az ember, akit saját kezéddel formáltál és a te képmásodnak hívatik, mert olyanná lett készítve, mint te magad, és akinek kedvéért készítettél mindeneket – olyanná tetted volna őt is, mint a földműves magva?

[45] Nem, ó Uram, aki felettünk vagy! Hanem őrizd meg népedet és légy irgalmas a te örökösöiden, mivel kegyelmes vagy a te saját teremtményeidhez."

[46] Ő válaszolt nekem és mondta, „A jelenlegi dolgok azoké, akik most élnek, és a jövőnek dolgai azoké, akik majd ezentúl élnek.

[47] Mert te távolról sem vagy képes jobban szeretni az én teremtésemet, mint ahogy én szeretem azt. De gyakran hasonlítod magad az igazságtalanokhoz. Ne tedd soha!

[48] De még ebből a szempontból is dicséretes vagy a Magasságos előtt,

[49] mert megaláztad magad, ahogy illik hozzád, és nem számítottad magad az igazak közé, csak hogy megkaphasd a legnagyobb dicsőséget.

[50] Sok nehézség fogja érni a világ lakosait az utolsó időkben, mert nagy büszkeségben jártak.

[51] De gondolj a saját esetedre, tudakozódj a dicsőségről, amely azoké, akik hozzád hasonlóak,

[52] mert számotokra van megnyitva a paradicsom, elültetve az élet fája, előkészítve az eljövendő korszak, sok minden biztosítva, egy város felépítve, nyugalom előkészítve, jóság megalapozva és bölcsesség tökéletesítve előzetesen.

[53] A gonosz gyökere el van pecsételve előletek, a betegség száműzve tőletek, és a halál elrejtve; a pokol megfutamodott, és a romlottság el van feledve;

[54] a bánat elmúlt, és végül a halhatatlanság kincse világosan megmutatkozik.

[55] Ezért ne kérdezz többet arról a sokaságról, akik elvesznek.

[56] Mert ők is megkapták a szabadságot, de megvetették a Magasságot, és semmibe vették az ő törvényét, és elhagyták az ő útjait.

[57] Sőt, még az ő igazait is megtaposták,

[58] és azt mondták szívükben, hogy nincsen Isten – habár nagyon jól tudták, hogy meg kell halniuk.

[59] Mert ahogy azok a dolgok, amiket előre jeleztem neked, várnak rátok, éppúgy megvan a szomjúság és a kínzás, amely azokra vár. Mert a Magasságos nem szándékozott az embert elpusztítani;

[60] hanem ők maguk, akik teremttettek, gyalázták meg annak a nevét, aki alkotta őket, és ők voltak hálátlanok afelé, aki elkészítette nekik az életet.

[61] Ezért az én ítéletem immár közel van;

[62] Nem sokaknak mutattam ezt meg, hanem csak neked, és még néhány hasonlónak." Akkor válaszoltam és mondtam,

[63] „Figyelmezz, Ó Uram, jelek sokaságát mutattad meg nekem, amelyeket az utolsó időkben teszel majd, de azt nem mutattad meg, mikor lesznek ezek."

4Ezra.9

[1] Válaszolt nekem és mondta, „Gondosan mérlegelj elmédben, és amikor látod, hogy az előre megmondott jelek bizonyos része megtörtént,

[2] akkor tudni fogod, hogy ez az az idő, amikor a Magasságos eljön, hogy meglátogassa a világot, amelyet teremtett.

[3] Tehát amikor a világban földrengések történnek, emberek összecsendülnek, nemzetek ármánykodnak, a vezetők megrendülnek (ingadoznak), az uralkodók összezavarodnak,

[4] akkor tudni fogod, hogy ez az, amiről a Magasságos beszélt hajdanán, a kezdetektől fogva.

[5] Mert ahogy a földön mindennek nyilvánvaló a kezdete és kézzelfogható a vége;

[6] épp így vannak a Magasságos időszakai: a kezdetek megvalósulnak csodákban és hatalmas munka által, a vég pedig jutalmazásban és jelekben.

[7] És úgy lesz, hogy mindenki, aki megkíméltetik és megmenekülhet a elvégzett dolgai, vagy a hite, amellyel bízott, következtében,

[8] mindazok túlélnek majd a veszélyeket, amelyek megjövedöltek, és látják majd üdvözítésem az én földemen és az én határimon belül, amelyet megszenteltem magamnak a kezdetektől fogva.

[9] Azután azok, akik most gyalázzák az én útjaimat, csodálkoznak majd, és akik lenézéssel elutasították azokat, kínok közt fognak lakozni.

[10] Mert azok is, akik nem fogadtak el engem életükben, habár megkapták jótéteményeimet,

[11] és akik megvetették törvényemet, amíg még volt szabadságuk, és nem értették, mégis semmibe vették azt, amíg a megbánás lehetősége még nyitva állt előttük,

[12] azok haláluk után kínok közt fogják elismerni azt.

[13] Ezért ne légy továbbra is arra kíváncsi, hogy hogyan lesznek az istentelenek megbüntetve; hanem azt tudakozzad, hogyan lesznek az igazak megmentve, azok, akiké a korszak, és akiknek kedvéért a korszak alkottatott."

[14] Válaszoltam és mondtam

[15] „Eddig is ezt mondtam, most is mondom, és fogom is újra mondani: többen vesznek el, mint ahányan megmenekülnek,

[16] ahogy a hullám is nagyobb egy vízcseppnél."

[17] Válaszolt nekem és mondta, „Amilyen a mező, olyan a mag, és amilyenek a virágok, olyanok a színek, és amilyen a munka, olyan a termék, és amilyen a földműves, olyan a szérü.

[18] Mert volt idő ebben a korszakban, amikor a most élők miatt készülődtem, még a számukra lakóhelynek

[19] szánt világ megalkotása előtt, és senki sem állt/mondott ellent nekem, mert senki sem létezett;

[20] de most azok, akik ebben a világban lettek megalkotva, amely el van látva végeláthatatlan fennsíkokkal és kimeríthetetlen legelőkkel egyaránt, romlottá lettek útjaikban.

[21] Így tehát megvizsgáltam világot, és lásd, az el volt veszve, és az én földemet, és az veszedelem volt azoknak eszközei miatt, akik belefurakodtak.

[22] És láttam ezt, és nagy nehézségek árán megóvtam néhány (embert), és megmentettem magamnak egyetlen szemet a szőlőfűrtből, és egyetlen fát a hatalmas erdőségből.

[23] Tehát hadd vesszen el a sokaság, amely hiába született, de hadd meneküljön meg az én szőlőm és az én fácskám, mert sok munkával tökéletesítettem meg azokat.

[24] Ha te most újabb hét napot vársz – azonban ne böjtölj ezalatt;

[25] hanem menj ki egy virágos mezőre, amelyen nem épült még ház, és egyed a mező virágait, és ne ízlelj húst és ne igyál bort, hanem csak virágot egyél,

[26] és imádkozz a Magasságozhoz folyamatosan – akkor eljövök és beszélek veled (újra)."

[27] Így tehát kimentem, ahogy utasított engem, a mezőre, melynek neve Ardat; és ott leültem a virágok között és a mező növényeiből ettem, és a táplálék, amelyet adtak, megelégtített engem.

[28] És hét nap elteltével, ahogy a fűben feküdtem, az én szívem ismét nyugtalankodott, ahogy korábban.

[29] És megnyílt a szám, és beszélni kezdtem a Magasságos előtt, mondván,

[30] „Ó Uram, Te megmutattad magadat közöttünk, a mi atyáinknak a pusztaságban, amikor kijöttek Egyiptomból, és amikor az ember nem járta és gyümölcsstelen pusztában jártak;

[31] és így szóltál, 'Halld, ó Izrael, és figyelmezz szavamra, ó Jákob nemzetsége.

[32] Mert íme, én elvettem törvényemet beléd, és az gyümölcsöt hoz majd benned, és megdicsőülsz általa örökre'

[33] Azonban a mi atyáink, habár megkapták a törvényt, nem tartották meg azt, és nem vigyáztak a parancsolatokra; ám a törvény gyümölcse mégsem semmisült meg – hiszen nem is tudna, mert az a Tiéd.

[34] Azok azonban, akik kapták, elvesztek, mert nem tartották meg azt, ami bennük el volt vetve.

[35] És íme, a törvényszerűség az, hogy amikor a földre magot hintenek, vagy a tengerre száll egy hajó, vagy bármilyen edénybe ételt, italt tesznek, és aztán amikor az, amit elvetettek, vagy kibocsátottak vagy behelyeztek elpusztítatik,

[36] akkor az elvesz, de a dolgok, amelyek befogadták őket, megmaradnak; ám velünk mégsem így történt.

[37] Mert mi, akik megkaptuk a törvényt és vétkeztünk, el fogunk veszni, és a szívünk is, amely befogadta azt;

[38] a törvény azonban nem fog elveszni, hanem megmarad dicsőségében."

[39] Amikor ezeket mondtam szívemben, felnéztem és egy asszonyt láttam a jobbomon, és íme, hangosan gyászolt és siratott, és mélységesen meg volt rendülve szívében, és ruhái szakadtak voltak, és hamu volt a fején.

[40] Akkor elengedtem a gondolatokat, amelyek addig foglalkoztattak, és hozzá fordultam

[41] és mondtam neki, „Miért siratsz, és miért gyászolsz szívedben?"

[42] És ő mondta nekem, „Hagyj engem, uram, hogy magamban sírjak és tovább gyászolhassak, mert nagyon megkeseredtem szellememben és mély a bánatom."

[43] És szóltam hozzá, „Mi történt veled? Mondd el nekem."

[44] És ő mondta, „A te szolgád meddő volt és nem volt gyermekem, pedig már harminc éve élek a férjemmel.

[45] És annak a harminc évnek minden napján és minden órában könyörögtem a Magasságozhoz, éjjel és nappal.

[46] És harminc év után Isten meghallotta a te szolgáló leányodat, és megtekintette erőtlenségem állapotomat, és figyelembe vette az én gyötrelmemet, és fiat adott nekem. És hatalmasan örvendtem felette, én és a férjem, és minden szomszédaink; és nagy dicsőséget adtunk a Hatalmasnak.

[47] És nagy odaadással neveltem fel.

[48] És amikor felnőtt és én eljöttem, hogy feleséget vegyek neki, kijelöltem egy napot az esküvői lakomára."

4 Ezra 10.

[1] „De az történt, hogy amikor a fiam belépett az esküvői kamrába, összeesett és meghalt.

[2] Akkor mindannyian kioltottuk a lámpákat, és minden szomszédunk eljött, hogy részvétet nyilvánítson; és én csendes/nyugodt maradtam egészen a második nap estéig.

[3] De amikor mind befejezték a vigasztalásomat, hogy nyugodt legyek, felkeltem éjszaka és eljöttem, kijöttem erre a mezőre, ahogy láthatod.

[4] És most az a szándékom, hogy nem térek vissza a városba, hanem itt maradok, és sem enni, sem inni nem fogok, hanem szünet nélkül gyászolok és böjtölök halálomig."

[5] Akkor kibontakoztam a látásokból, amelyek még mindig foglalkoztattak, és haragosan szóltam hozzá, és ezt mondtam,

[6] „Te asszonyok legbolondabbja, nem látod a mi gyászunkat, és hogy mi történt velünk?

[7] Hiszen Sion, mindannyiunk anyja, mély gyászban és nagy fájdalomban van.

[8] Nagyon helyénvaló gyászolni most, mert mi mind gyászolunk, és szomorkodni, mert mi mind szomorúak vagyunk; te egyetlen fiú miatt bánkódsz, de mi, az egész világ, a mi anyánkért.

[9] Kérdezd hát a földet, és ő elmondja majd neked, hogy ő az, akinek gyászolnia kell mindazért a sokaságért, akik őrajta éltek.

[10] És kezdettől mindenenk tőle születtek, és még fognak is; és íme, majdnem mindegyik kárhozatra jut, és nagyobb részük pusztulásra ítéltetett.

[11] Kinek kell hát jobban gyászolnia, annak, aki hatalmas sokaságot veszített el, vagy neked, aki egyet sirat?

[12] De te mondhatod, 'Az én siránkozásom nem olyan, mint a földé, mert én az én méhemnek gyümölcsét vesztettem el, amelyet fájdalommal szültem és bánatban hordtam;

[13] Ám a föld esetében ez a világ folyása (így mennek a dolgok) – a sokaság, amely ma benne él, ahogy jött, úgy el is távozik majd.'

[14] Én viszont ezt mondom neked, 'Ahogyan te bánatban szültél, éppúgy adta a kezdetektől a föld is gyümölcsseit, amely az ember, Annak, aki alkotta őt.'

[15] Most azért tartsd meg a te szomorúságodat magadnak, és viseld bátran a bajokat, melyek jöttek rád.

[16] Mert ha elismered, hogy az Isten határozata igazságos, visszakapod majd a fiadat a maga idejében, és imádnak majd téged az asszonyok között.

[17] Ezért menj vissza a városba a férjedhez."

[18] Ezt válaszolta nekem, „Nem megyek; nem fogok visszamenni a városba, hanem itt halok meg."

[19] Ezért újra szóltam hozzá és mondtam,

[20] „Ne mondd ezt, hanem győződj meg a Sion gondjairól, és aggódj Jeruzsálem szomorúsága miatt.

[21] Mert láthatod, hogy a mi szent helyünk (el van hanyagolva), oltárunk ledöntve, és templomunk lerombolva;

[22] Hárfáink elhagyatva hevernek, és énekünket elhallgattatták, és örvendezésünknek véget vetettek; a mi lámpásunknak fényét kioltották, a mi szövetségünknek ládáját kifosztották, a mi szent tárgyainkat megfertőztették, és a nevet, amelyről neveztetünk, káromolták; szabad férfiaink gyalázkodást szenvedtek, papjainkat halálra égették, Lévitáinkat fogságba vetették, szüzeinket bemocsolták, és feleségeinket elrabolták; igaz férfiainkat elhurcolták, kicsinyeink elvesztek, ifjaink foglyokká lettek, és erős embereinket erőtlenné tették.

[23] És ami mindennél fontosabb, Sion pecsétje – mivel elveszítette dicsőségének pecsétjét, és azok kezébe adatott, akik gyűlölnék minket.

[24] Ezért rázd le a te nagy szomorúságodat, és tedd félre sok bánatodat, hogy a Hatalmas könyörülhessen rajtad ismét, és a Magasságos békességet adhasson neked, és feloldozzon gondjaidból."

[25] Mialatt beszéltem hozzá, íme, az ő arca hirtelen rendkívül fényleni kezdett, és ábrázata ragyogott, akár a villámlás, én pedig túl rémült voltam, hogy a közelébe menjek, és szívem megfélemlített. Amíg azon tanakodtam, mit jelent ez,

[26] íme, az asszony hirtelen hangos és félelmetes kiáltást hallatott, amelynek hangjától megremegett a föld.

[27] És odanéztem, és íme, az asszony nem volt többé látható, hanem egy alapokkal bíró város állt ott, és egy hatalmas kiterjedésű hely mutatkozott meg. Akkor megijedtem, és hangosan így kiáltottam,

[28] „Uriel, hol van az angyal, aki először hozzám jött? Mert ő volt az, aki belevitt ebbe az ellenállhatatlan zavarodottságba; a végem bomlottság lett, és az imám szégyenné vált."

[29] Ahogy kimondtam ezeket a szavakat, íme, az angyal, aki először is jött hozzám, odajött és rám tekintett;

[30] és íme úgy feküdtem ott, mint egy holttest, és megfosztattam értelmemtől (elveszítettem az eszméletemet). Akkor megragadta a jobb kezemet, és megerősített engem és lábamra állított, és így szólt hozzám,

[31] „Mi bajod van? És miért vagy zavart? És miért zavarodott meg a te értelmed és a te elmédnek gondolatai?"

[32] Szóltam, „Mert magamra hagytál engem! Úgy tettem, ahogy utasítottál, és kimentem a mezőre, és íme olyat láttam és látok még most is, amit nem vagyok képes megmagyarázni."

[33] Ő így szólt, „Állj fel, ahogy férfihez illik, és én majd irányítalak."

[34] Szóltam, „Beszélj, uram; csak ne hagyj magamra, mert idő előtt meghalok.

[35] Mert olyat láttam, amit nem ismerek, és olyat hallottam, amit nem értek.

[36] Avagy megcsalatik az én elmém, és álmodik a lelkem?

[37] Most azért könyörgöm, hogy adj magyarázatot a te szolgálóknak erre a zavarba ejtő látomásra."

[38] Válaszolt nekem és mondta, „Figyelj rám és én felvilágosítalak, és beszélek neked a dolgokról, amelyek megijesztettek téged, mert a Magasságos sok titkot felfedett már neked.

[39] Mert látta a te igazságos magaviseletedet, hogy állandóan szomorkodtál a te néped miatt, és erősen gyászoltál Sion felett.

[40] Ez tehát a látás jelentése.

[41] Az asszonyt illetően, aki kis idővel ezelőtt megjelent előtted, akit gyászolni láttál, és vigasztalni kezdted – de most már nem egy asszony alakját látod, hanem egy alapokkal bíró város jelent meg előtted –

[42] és aki elbeszélte neked fiának szerencsétlen sorsát, ez a magyarázat:

[43] Ez az asszony, akit láttál, akit most megalapozott városként látsz, ez Sion.

[44] És hogy azt mondta neked, hogy meddő volt harminc évig, azért volt, mert 300 év telt el a világban, mielőtt felajánlás/áldozat lett volna téve/felajánlva benne.

[45] És 300 év elteltével Salamon megépítette a várost, és áldozatokat ajánlott fel; ekkor szült a meddő asszony fiát.

[46] És hogy elbeszélte, hogyan nevelte fel azt nagy törődéssel, ez volt a jeruzsálemi tartózkodás időszaka.

[47] És hogy azt mondta, 'Amikor a fiam belépett az esküvői terembe, meghalt', és hogy ez a csapás letaglózta őt, ez volt a pusztulás, amely Jeruzsálemet érte.

[48] És íme, te felismerted a hasonlóságot, és hogy hogyan gyászolja a fiát, és vigasztalni kezdted őt a történetek miatt.

[49] Ezért a Magasságos, mivel látta, hogy őszintén gyászolsz és mélységesen szenvedsz miatta, megmutatta neked az ő (Sion) dicsőségének ragyogását, és szépségének kedvességét.

[50] Ezért mondtam neked, hogy olyan mezőn tartózkodj, ahol nem épült ház,

[51] mert tudtam, hogy a Magasságos felfedi neked ezeket.

[52] Azért mondtam neked, hogy olyan mezőre menj, ahol nincsen alapozása semmilyen háznak,

[53] mert semmilyen emberkéz által emelt épület nem állhat meg ott, ahol a Magasságos városa megmutatkozik.

[54] Ezért tehát ne félj, és ne engedd megrémülni szívedet; hanem menj be és lásd meg az építmény nagyszerűségét és mérhetetlen nagyságát, amennyire lehetséges a te szemekkel meglátni azt,

[55] és azután hallasz majd dolgokat, annyit, amennyit füleid hallhatnak.

[56] Mert áldottabb vagy, mint sokan mások, és úgy hívatál a Magasságos előtt, ahogyan csak kevesek.

[57] De holnap éjjel maradj még ezen a helyen,

[58] és a Magasságos megmutatja majd neked álomlátásokban, amiket a Magasságos tenni fog azokkal, akik az utolsó napokban lakoznak a földön."

[59] Így (ott) aludtam azon az éjszakán és a következőn, ahogy parancsolta nekem.

4 Ezra 11.

[1] A második éjjelen álmot láttam, és íme, a tengerből feljött egy sasmadár, amelynek tizenkét tollas szárnya és három feje volt.

[2] És figyeltem, és íme, kiterjesztette szárnyait az egész földkerekségre, és az egeknek minden szelei fűjtak feléje, és felhők gyülekeztek körülötte.

[3] És láttam, hogy a szárnyaiból ellentétes szárnyak nőttek ki; de azok kicsiny és gyöngye szárnyak lettek.

[4] A fejei pedig nyugton voltak; a középső fej nagyobb volt a másik kettőnél, de az is együtt nyugodott azokkal.

[5] És figyeltem, és íme, a sasmadár felszállt szárnyain, hogy uralkodjon a földön és annak lakosain.

[6] És láttam, ahogy minden dolog az ég alatt neki adatott, és senki sem szólt ellene, egyetlen teremtmény sem a földön.

[7] És figyeltem, és íme, a sasmadár felemelkedett az ő karmain, és kiáltást hallatott a szárnyainak, mondván,

[8] „Ne vigyázzon egyszerre mindegyik; hadd aludjon mind a maga helyén, és figyeljen, amikor rá kerül a sor;

[9] a fejek pedig maradjanak utoljára.”

[10] És figyeltem, és íme, a hang nem a fejéből jött, hanem a teste belsejéből.

[11] És megszámláltam az ellentétes szárnyait, és íme, nyolc volt belőlük.

[12] És figyeltem, és íme, a jobb oldalon felemelkedett egy szárny, és uralkodott az egész földön.

[13] És mialatt uralkodott, elérkezett a vége és eltűnt, úgy, hogy helye sem találtatott. Akkor a következő szárny emelkedett fel és uralkodott, és folytatta uralkodását hosszú ideig.

[14] És mialatt uralkodott, ennek vége is elérkezett, és éppúgy eltűnt, ahogy az első.

[15] És íme egy hang szólt, ezt mondván neki,

[16] „Hallgass rám, te, aki egész mostanáig uraltad a földet; kijelentem ezt neked, mielőtt eltűnsz.

[17] Senki sem fog olyan sokáig uralkodni teutánad, mint te, vagy akár csak fele annyi ideig.”

[18] Akkor a harmadik szárny felemelte magát, és fennállt, ahogy az előzőek, majd ez is eltűnt.

[19] És így tovább az összes szárnyak; egyik a másik után hatalmat gyakorolt, és azután soha többet nem volt látható.

[20] És figyeltem, és íme, kellő sorrendben a következő szárnyak szintén felemelkedtek a jobb oldalon, azért, hogy uralkodjanak. Volt köztük, amelyik uralkodott, mégis hirtelen eltűnt;

[21] Mások közülük felemelkedtek, de nem volt hatalmuk.

[22] És ezután figyeltem, és íme, a tizenkét szárny és a két kicsi szárny eltűntek;

[23] és semmi más nem maradt a sasmadár testén, csak a három fej, amely nyugodott, és hat kicsi szárny.

[24] És figyeltem, és íme, két kicsi szárny a hatból elvált a többitől, és a jobboldali fej alatt voltak; a többi négy pedig a helyén maradt.

[25] És figyeltem, és íme, ezek a kicsi szárnyak eltervezték, hogy felemelkednek és átveszik a hatalmat.

[26] És figyeltem, és íme, az egyik felállt, de hirtelen eltűnt;

[27] a második is, és ez még gyorsabban eltűnt, mint az első.

[28] És figyeltem, és íme, a fennmaradt kettő egymás között kitervelte, hogy együtt fognak uralkodni;

[29] És amíg tervezték, íme, a nyugvó fejek közül az egyik (a középső) felébredt; mert ez nagyobb volt, mint a másik két fej.

[30] És láttam, hogyan szövetkezett a két fej önmagával,

[31] És íme, a fej a vele levőkkel együtt felkelt, és elnyelte a két kicsi szárnyat, amelyek uralkodni akartak.

[32] Sőt ez a fej irányítást szerzett az egész föld felett, és nagy elnyomással uralta annak lakosait; és nagyobb hatalma volt a világ fölött, mint az összes szárnyak, amelyek előtte voltak.

[33] És ezután figyeltem, és íme, a középső fej szintén eltűnt hirtelen, ahogy a szárnyak tették.

[34] De a másik két fej megmaradt, amelyek uralták a földet és annak lakosait.

[35] És figyeltem, és íme, a jobboldali fej elnyelte a baloldalt.

[36] Azután egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám, „Nézz magad elé, és figyeld meg, amit láatsz.”

[37] És figyeltem, és íme, egy oroszlánhoz hasonló teremtmény emelkedett ki az erdőből, ordítva; és hallottam, ahogyan emberi hangon szólt a sasmadárhoz, és beszélt, mondván,

[38] „Figyelj és én szólok hozzád. A Magasságos ezt mondja neked,

[39] 'Nem te vagy-e az, aki megmaradt a négy vadállat közül, amelyeket készítettem, hogy uralkodjanak világomban, hogy az idők vége általuk jöhessen el?

[40] Te, aki negyedikként jött el, legyőzted mindegyik vadállatot, amelyek előtted voltak; és uralkodtál a világon nagy rettentéssel, és az egész földön súlyos elnyomással; és oly sokáig lakoztál a földön megtévesztéssel.

[41] És megítélted a földet, de nem igazságban;

[42] Mert te bántottad a szelídeket és megsebezted a békességest; gyűlölted az igazat beszélőket, és szeretted a hazugokat; leromboltad azoknak lakóhelyét, akik gyümölcsöket hoztak, és leomlasztottad azoknak falait, akik nem törtek ellened.

[43] És ezért a te arcátlanságod feljutott a Magasságos elé, és a te büszkeséged a Hatalmashoz.

[44] És a Magasságos rátekintett az Ő időszakaira, és íme, azoknak vége volt, és a korszak befejeződött (teljes volt)!

[45] Ezért bizony el fogsz tűnni, te sasmadár, és a te félelmetes szárnyaid, és leggonoszabb kicsi szárnyaid, és rosszindulatú fejeid, és leggonoszabb karmaid, és a te egész értéktelen tested,

[46] hogy az egész föld, felszabadulva a te erőszakosságod alól, felfrissüljön és életre keljen, és reménykedhessen annak ítéletében, Aki teremtette azt.”

4 Ezra 12.

[1] Amíg az oroszlán ezeket mondta a sasmadárnak, figyeltem,

[2] és íme a fennmaradt fej eltűnt. És a két szárny, amelyek fölé kerültek, felemelkedtek és elindultak, hogy uralkodjanak, és uralmuk rövid volt és felfordulással teljes.

[3] És figyeltem, és íme, ezek is eltűntek, és a sasmadár egész teste elégett, és a föld rendkívül megrémült.

[4] Akkor felébredtem nagy tanácstalanságban és nagy félelemben, és így szóltam szellememhez,

[5] „Íme, Te hoztad ezt rám, mert a Magasságos útjait kutatod.

[6] Íme, az én elmém még mindig kimerült, és nagyon gyenge vagyok szellememben, és egy csepp erő sem maradt bennem, a nagy félelem miatt, amellyel megrémültem ezen az éjszakán.

[7] Ezért most könyörögni fogok a Magasságoshoz, hogy erősítsen meg a végig."

[8] És így szóltam, „Ó, Felséges Uram, ha kedves vagyok előtted, és hogyha igaznak számláltattam előtted sok más után, és ha az én imádságom valóban eljutott a te orcád elé,

[9] Erősíts meg és mutasd meg nekem, a te szolgálóknak, a jelentését és értelmét ennek a rettenetes látomásnak, hogy teljesen megnyugtathasd az én lelkemet.

[10] Mert te érdeemesnek találtál engem arra, hogy láthassam az idők végét, és az időszakok utolsó eseményeit."

[11] Ő mondta nekem, „Ez a jelentése a látomásnak, amelyet láttál:

[12] A sasmadár, amelyet a tengerből láttál feljönni, az a negyedik királyság, mely megjelent a te atyádfiának, Dánielnek látomásában.

[13] De neki nem volt úgy elmagyarázva, ahogy én most elmondom, vagy megmagyaráztam neked.

[14] Íme, közelednek a napok, amikor egy királyság fog felemelkedni a földön, és félelmetesebb lesz, mint minden előtte volt hatalom.

[15] És tizenkét király fog uralkodni benne, egyik a másik után.

[16] A másodikként uralkodó pedig hosszabb ideig fog uralmat gyakorolni, mint bármelyik a tucatból.

[17] Ez a magyarázata a tizenkét szárnynak, amit láttál.

[18] Ami a hangot illeti, amely beszélt, és amely nem a sasmadár fejéből, hanem a teste belsejéből jött, ez annak magyarázata:

[19] Annak a királyságnak az uralma idején nagy küzdelem lesz majd, és az a bukás szélére kerül;

[20] Mindazonáltal nem fog elbukni akkor, hanem visszanyeri korábbi erejét.

[21] Ami a nyolc kicsiny szárnyat illeti, amelyeket szárnyakhoz tapadni láttál, ez a jelentésük:

[22] Nyolc király fog felkelni, akiknek ideje rövid lesz, és éveik gyorsan cserélődnek;

[23] És kettő közülük elpusztul, amikor az idejének fele közeledik; és nyolc másik megtartatik addig, amíg elközelít az idejüknek vége; kettő pedig megtartatik egészen a végig.

[24] Ami a három nyugalomban levő fejet illeti amelyeket láttál, ez arra a magyarázat:

[25] Az utolsó napjaiban a Magasságos három királyt fog felemelni, és azok sok mindent megújítanak abban (a királyságban), és még nagyobb elnyomásban uralják majd a földet

[26] és annak lakosait, mint mindazok, akik előttük voltak; ezért a sasmadár fejének hívatnak.

[27] Mert ezek azok, akik beteljesítik gonoszságát, és utolsó tetteit megcselekszik.

[28] Amikor pedig láttad az egyik nagy fejet eltűnni, azt jelenti, hogy az egyik király ágyában hal meg, mégpedig szenvedések között.

[29] A fennmaradt kettőt illetően pedig, kard fogja elpusztítani azokat.

[30] Mert az egyiknek kardja fogja elpusztítani azt, aki együtt volt azzal; de ő maga is kard által vész el az utolsó napokban.

[31] Ami a két kicsi szárnyat illeti, amelyeket láttál átmenni a jobboldali fejhez,

[32] ez a magyarázat: Ezek azok, amelyeket a Magasságos megtartott a sasmadár végére; ez az az uralom, amely rövid volt, és felfordulással teljes, ahogyan láttad.

[33] Ami pedig az oroszlánt illeti, akit az erdőből láttál előjönni és ordítani és beszélni a sasmadárhoz, megítélve azt igazságtalanságáért, és mindazokat a szavait illetően, amelyeket hallottál

[34] ez a Felkent, akit a Magasságos megtartott a napok végéig, aki a Dávid leszármazottjából fog támadni, és eljön és szól hozzánk; ő majd leleplezi azokat istentelenségükért és gonoszságukért, és felsorolja előttük az ő felfuvalkodott üzelmeiket.

[35] Mert először élve állítja azokat az ő ítélőszéke elé, és miután megdorgálja őket, azután elpusztítja azokat.

[36] De irgalmasan megmenti az én népemnek maradékát, azokat, akik megőriztettek szerte a határainon, és örömmel tölti el majd őket, amíg eljön a vég, az ítélet napja, amelyről az elején beszéltem neked.

[37] Ez volt az álom, amelyet láttál, és ez a magyarázata.

[38] És egyedül te voltál méltó arra, hogy megtudd a Magasságosnak ezt a titkát.

[39] Ezért írd le mindazokat a dolgokat, amelyeket láttál, egy könyvben, és rejtsd el azt;

[40] És taníts azokról a néped bölcseinek, akiknek tudod, hogy szívük képes lesz megérteni és megtartani ezeket a titkokat.

[41] De várj még hét napot itt, hogy megláthasd azokat, amiket a Magasságos még meg szándékozik mutatni neked." Ezután magamra hagyott.

[42] Amikor az emberek meghallották, hogy eltelt a hét nap és én még nem tértem vissza a városba, összegyűltek mind, a legkisebbtől a legnagyobbig, és eljöttek hozzám, és szóltak hozzám, mondván,

[43] „Mivel bántottunk meg téged, vagy milyen kárt okoztunk neked, ami miatt elhagytál bennünket és ezen a helyen tanyázol?

[44] Mert az összes próféták közül egyedül te maradtál meg nekünk, mint egyetlen szőlőfürt a termésből, és mint egy lámpás a sötét helységben, és mint egy biztos kikötő a viharból megmenekült hajónak.

[45] Nem volt-e elég a sok rossz, amely ért bennünket?

[46] Ezért ha te is elhagysz bennünket, bizony jobb lett volna nekünk, ha mi is elpusztulunk Sion égésekor!

[47] Mert nem vagyunk mi jobbak azoknál, akik ott meghaltak." És hangosan sírtak. Akkor feleltem nekik, mondván,

[48] „Légy bátorságos, ó Izrael; és ne szomorkodj, ó Jákob háza;

[49] mert a Magasságos emlékezetében tart téged, és a Hatalmas nem feledkezett meg rólad küzdelmedben.

[50] Ami engem illet, sem el nem hagytalak titeket, sem vissza nem vonultam tőletek; hanem azért jöttem erre a helyre, hogy imádkozzam Sion kipusztulása miatt, és hogy irgalomért könyörögjek a szenthelyünk megalázása miatt.

[51] Most menjetek, mindenki térjen a maga házába, és néhány nap múlva eljövök hozzátok."

[52] Az emberek pedig visszatértek a városba, ahogy mondtam nekik.

[53] Én pedig hét napig a mezőn ültem, ahogyan az angyal utasított; és csak a mező virágaiból ettem, és ételem növényekből állt azok alatt a napok alatt.

4 Ezra 13.

[1] Hét nap elteltével álmod láttam éjszaka;

[2] És íme, szél támadt a tenger felől és felkavarta annak minden hullámain.

[3] És figyeltem, és íme, a szél egy emberforma alakot alkotott, amely a tenger szívéből jött ki. És figyeltem, és íme, ez az ember a menny felhőivel együtt szállt; és amerre csak fordította az arcát, minden megremegett tekintete alatt,

[4] És amikor csak felhangzott hangja a szájából, mind, akik hallották szavát, megolvadtak, mint a viasz, amikor a tűz melegíti.

[5] Ezután figyeltem, és íme, megszámlálhatatlan sokaságú ember gyűlt össze az egek négy szelei felől, hogy harcoljanak a tengerből kijött ember ellen.

[6] És figyeltem, és íme, ő kimetszett egy hatalmas hegyet magának, és felrepült arra.

[7] És próbáltam meglátni a helyet vagy területet, ahonnan a hegyet kimetszették, de nem tudtam.

[8] Ezután figyeltem, és íme, mindazok, akik összegyűltek ellene, hogy háborúzzanak vele, nagyon ijedtek voltak, mégis harcba merészkedtek ellene.

[9] És íme, amikor látta a közeledő sokaság támadását, ő nem emelte fel kezét, sem lándzsát, sem másmilyen harci fegyvert nem tartott kezében;

[10] Hanem azt láttam, ahogy a szájából mintegy tűzpatakot árasztott, és ajkairól lángoló leheletet, és nyelvéről szikraeső lövellt elő.

[11] Mindezek egyé álltak össze, a tűzpatak és a lángoló lehelet és a nagy vihar, és ráhullottak az előre törő sokaságra, mely készen állt harcolni, és felégették mindazokat, és így hirtelen semmi más nem maradt a megszámlálhatatlan sokaságból, csak por és hamu és a füstnek szaga. Amikor ezt láttam, elámultam.

[12] Ezután láttam ugyanazt az embert lejönni a hegyről, és magához hívni egy másik sokaságot, amely békés volt.

[13] Akkor sok ember jött hozzá, voltak közöttük boldogok és voltak bánatosak; néhányan megkötözve voltak, néhányan pedig másokat hoztak felajánlásul. Akkor felébredtem nagy félelemben; és könyörögtem a Magasságoshoz, mondván,

[14] „A kezdetektől megmutattad szolgádnak ezeket a csodálatos dolgokat, és méltóvá tettél arra, hogy meghallgasd imámat;

[15] mutasd meg tehát nekem ennek az álomnak is az értelmét.

[16] Mert ahogyan elmémben forgatom, Jaj azoknak, akik az utolsó napokban megmaradnak! És még inkább jaj azoknak, akik nem maradnak meg!

[17] Mivel azok, akik nem maradnak meg, bánatosak lesznek,

[18] Mert megértik, mi lett elkészítve az utolsó napokra, de nem érik azt meg.

[19] De azoknak is jaj, akik megmaradnak, és ugyanezen ok miatt! Mert nagy veszélyeket látnak majd és sok nyomorúságot, ahogyan ezek az álmok megmutatták.

[20] És mégis jobb ezeket a dolgokat megtapasztalni, habár veszélynek teszi ki magát az ember, mint eltűnni a világból mint a felhő, és nem látni meg, mi történik majd az utolsó napokban." Válaszolt nekem és mondta,

[21] „Elmondom neked a látomás értelmét, és megmagyarázom azokat a dolgokat is, melyeket említettél.

[22] Amit azokról mondtál, akik megmaradnak, íme ez a magyarázat:

[23] Aki abban az időben elhozza a veszedelmet, ő maga fogja megvédelmezni azokat, akik bajba jutnak, akiknek van munkásságuk és hitük a Mindenhatóban.

[24] Értsd meg azért, hogy áldottabbak azok, akik megmaradnak, mint azok, akik meghaltak.

[25] Ez pedig a látomás értelme: Ami az embert illeti, akit a tenger szívéből láttál feljönni,

[26] Ez az, akit a Magasságos sok időn át elrejtett, aki majd megváltja az ő teremtését; és ő fogja irányítani azokat, akik megmaradnak.

[27] Ami a szelet és tüzet és vihart illeti, amit az ő szájából láttál kijönni,

[28] És hogy nem tartott kezében sem lándzsát, sem harci fegyvert, és mégis megsemmisítette a nagy sokaságot, amely az ő legyőzésére tört, ez az értelme:

[29] Íme, közelegnek a napok, amikor a Magasságos megváltja azokat, akik a földön vannak.

[30] És megzavarodik az elméjük a földön lakozóknak.

[31] És háborúkat terveznek egymás ellen, város város ellen, terület terület ellen, egyik nép a másik ellen, és királyság királyság ellen.

[32] És amikor ezek a dolgok megtörténnek, és feltűnnek a jelek, amelyeket korábban mutattam neked, akkor felfedem az én Fiamat, akit a tengerből feljövő emberként láttál.

[33] És mikor a nemzetek meghallják az ő hangját, minden ember elhagyja majd a saját földjét, és odahagyják a háborúskodást, amelybe egymás ellen vonultak;

[34] És egy megszámlálhatatlan sokaság fog összegyülekezni, ahogyan láttad, azzal a szándékkal, hogy legyőzzék őt.

[35] De ő a Sion hegyének tetejére áll majd,

[36] És eljön Sion és láthatóvá lesz minden embernek, előkészítve és felépítve, ahogyan láttad, hogy a hegy kéz érintése nélkül lett kifaragva.

[37] És ő, az én Fiam, megdorgálja majd az egybegyűlt nemzeteket az ő istentelenségük miatt (ezt jelképezte a vihar),

[38] És vádolja majd őket szemtől szembe az ő ördögi gondolataikkal és a kínokkal, melyekkel majd megkínóztatnak (ezt jelképezték a lángok), és erőfeszítés nélkül, a törvény által fogja elpusztítani őket (ezt jelképezte a tűz).

[39] Ami a másik sokaságot illeti, melyet ő maga köré gyűjtött, és amely békességes volt,

[40] Ezek a tíz törzs, amelyeket Hóseás király idején fogságba hurcoltak saját földjükről, akiket Szalmanezár, AsszírIA királya vetett fogságba; átvitte őket a folyón és idegen földre hurcolta őket.

[41] De ezek tervet készítettek maguknak, mely szerint elhagyják a nemzetek közösségét, és egy még távolabbi területre mennek, ahol ember még nem élt soha,

[42] Hogy ott majd megtarthassák azokat a rendelkezéseiket, melyekről korábban megfélekedtek saját hazájukban.

[43] És elindultak az Eufratesz folyó keskeny ösvényein.

[44] Mivel abban az időben a Magasságos jeleket adott nekik, és megállította a folyó csatornáit, míg ők átkeltek rajta.

[45] Hosszú út várt rájuk azokon a területeken keresztül, egy másfél éves utazás; Arzet annak az országnak a neve.

[46] Azután az utolsó időig ott laktak; és most, amikor hamarosan újra visszatérnek,

[47] A Magasságos ismét megállítja majd a folyó vizeit, hogy még egyszer átkelhessenek. Ezért láttad a nagy sokaságot békében összegyülekezni.

[48] De azok, akik megmaradnak a te népedből, akik az én szent határainon belül találtak, megmenekülnek majd.

[49] Ezért amikor ő elpusztítja az összegyülekezett nemzetek tömegeit, megvédelmezi majd a megmaradt embereket.

[50] És nagyon sok csodát mutat majd nekik."

[51] És szóltam: „Ó, Felséges Uram, magyarázd ezt meg nekem: Miért láttam ezt az embert a tenger szívéből feljönni?"

[52] Ő válaszolt nekem: „Ahogyan senki sem ismerheti meg, vagy tudhatja, mekkora a tenger mélysége, épp úgy senki a földön nem láthatja az én Fiamat, vagy azokat, akik vele vannak, csak majd az Ő napjainak idején. (amikor eljön az Ő ideje)

[53] Ez az értelme az álomnak, amit láttál. És egyedül te kaptál efelől világosságot,

[54] Mivel te elhagytad saját utadat, és az enyémnek szentelted magad, és kutattad az én törvényemet;

[55] Mert a bölcsességnek rendelted alá az életed, és édesanyádnak nevezted a megértést.

[56] Ezért mutattam meg neked ezeket, mivel díjad van a Magasságnál. És három nap múltán újabb dolgokat fogok elmondani neked, és hatalmas és csodálatos dolgokat magyarázok majd meg."

[57] Ezután felkeltem és sétáltam a mezőben, nagy dicsőséget adva és dicsőítve a Magasságot az ő csodás dolgaiért, melyeket időről időre cselekedett,

[58] És amiért ő irányítja az időszakokat, és minden dolgot, amely csak történik a maga idejében. És ott maradtam három napig.

4 Ezra 14.

[1] A harmadik napon, mikor egy tölgyfa alatt üldögéltem, íme egy hang hallatszott a velem szemközi bokorból, és így szólt: „Ezsdrás, Ezsdrás."

[2] És válaszoltam: „Itt vagyok, Uram", és lábaimra álltam.

[3] Akkor így szólt hozzám: „Megmutattam magamat egy bokorban és beszéltem Mózeshez, amikor az én népem Egyiptom rabságában volt;

[4] És elküldtem őt, és kivezettem népemet Egyiptomból; és felvittem őt a Sinai hegyére, ahol sok napon át velem volt;

[5] És sok csodás dolgot beszéltem neki, és megmutattam neki az idők titkait, és kinyilatkoztattam neki az idők végét. Ezután parancsoltam neki:

[6] 'Ezeket a szavakat nyíltan szólhatod, emezeket azonban tartsd titokban.'

[7] Neked pedig most ezt mondom;

[8] Tedd félre a szívedben a jeleket, melyeket mutattam neked, és az álmokat, amelyeket láttál, és a magyarázatokat, melyeket hallottál;

[9] Mert felvitetsz az emberek közül, és attól fogva az én Fiammal és a hozzád hasonlókkal fogsz élni, amíg eljön az időknek vége.

[10] Mert ez a korszak már túljutott ifjúságán, és az idők elkezdtek megöregedni.

[11] Mert a korszak tizenkét részre lett felosztva, és ebből kilenc már elmúlt,

[12] És a tizediknek is a fele; így tehát még két rész van hátra, a tizedik szakasz második felén kívül.

[13] Ezért most rendezd el házadat, és intsed népedet; vigasztald meg az elgyötörteket közöttük, és tanácsold a bölcsüket. És most mondj le a romlandó életről,

[14] És vedd el a halandó szerint való gondolataidat; távolítsd el magadtól az emberi terheket, és szakítsd el magadat a te gyöngé természetedtől,

[15] És vedd félre a számodra leginkább fájdalmas gondolatokat, és siess megmenekülni ezektől az időktől.

[16] Mivel az általad eddig látottaknál sokkal rosszabb gonoszságok fognak történni ezek után.

[17] Mert minél gyengébbé válik a világ az öregsége miatt, annál jobban megszorodik a gonoszság a lakói között.

[18] Mert az igazság egyre inkább eltávolodik, és a hamisság egyre közelebb férkőzik. Mert az a sasmadár, amelyet látomásban láttál, immár készülődik, hogy eljöjjön."

[19] Akkor feleltem neki, mondván: „Hadd szóljak a te színed előtt, Uram.

[20] Mert íme, elmegyek, ahogy parancsoltad, és inteni fogom a most élő embereket; de ki fogja figyelmeztetni azokat, akik majd csak ezután születnek meg? Mivel a világ sötétségben van, és a lakosai világosság nélkül.

[21] Mert a te törvényedet elégették, és így senki sem ismeri már a dolgokat, melyeket Te cselekedtél, vagy amelyeket cselekedni fogsz.

[22] Ezért, ha kedvességet találtam előtted, küldd el a Szent Szellemet nekem, és én majd leírok mindent, ami a világban történt a kezdettől fogva, mindazokat a dolgokat, melyek írva voltak a te törvényedben, hogy az emberek megtalálhassák az ösvényt, és hogy azok, akik az utolsó időkben élni szeretnének, életet találhassanak."

[23] Felelt nekem, mondván: „Menj, gyűjtsd össze a népet, és mondd meg nekik, hogy ne keressenek téged negyven napig.

[24] És készíts elő magadnak sok író-táblát, és vidd magaddal Sareát, Dabriát, Selemiát, Etánuszt és Ázielt – őket ötüket, mert ezek megtanultak gyorsan írni;

[25] És gyere vissza ide, és én meggyújtom majd szívedben az értelem lámpását, amely nem fog kialudni, amíg be nem fejezed, amit le kell írnod.

[26] És amikor befejezted, néhány dolgot nyilvánosságra hozhatsz majd, de lesz néhány, melyet titokban kell a bölcseknek átadnod. Holnap ebben az órában elkezded az írást."

[27] Ezután elmentem, ahogy parancsolta nekem, és egybegyűjtöttem az embereket, és szóltam:

[28] „Halld ezeket a szavakat, Izrael,

[29] Atyáink Egyiptomban jövevényként éltek, majd kimenekítették onnan,

[30] És megkapták az élet törvényét, amelyet azonban nem tartottak meg, és amelyet őránuk ti is áthágtatok.

[31] Azután földet kaptatok birtokul a Sion földjén; de ti és a ti atyáitok gonoszságot követtetek el, és nem tartottátok meg az utat, melyet a Magasságos parancsolt nektek.

[32] És mivel ő igazságos bíró, a maga idejében visszavette tőletek, amit adott.

[33] És most itt vagytok, és a ti testvéreitek még inkább benne vannak.

[34] Ha most ti képesek lesztek uralni elméteket és megrendszabályozni szíveteket, akkor életben tarttattok, és a halál után kegyelmet nyertek.

[35] Mert a halál után eljön az ítélet, amikor ismét életre kelünk majd; és akkor az igazak nevei ismertté válnak, és az istentelenek tettei lelepleződnek.

[36] Hanem most senki se jöjjön énhozzám, és ne keressetek engem negyven napig."

[37] Azután magam mellé vettem az öt embert, ahogyan parancsolta nekem, és kimentünk a mezőre, és ott maradtunk.

[38] A következő napon, íme, egy hang szólt hozzám, mondván: „Ezsdrás, nyisd ki szájadat és idd meg, amit én adok neked inni."

[39] Akkor kinyitottam a számat, és íme, egy teli poharat kínáltak nekem; olyasmivel volt tele, mint a víz, de a színe olyan volt, mint a tűznek.

[40] Elvettem és ittam; és amikor megittam, a szívem megtelt értelemmel, és mellkasomban megnövekedett a bölcsesség, mert szellemem visszanyerte emlékezetét;

[41] És megnyíltak ajkaim, és nem voltak többé bezárva.

[42] És a Magasságos értelmet adott az öt férfinak is, és váltásban írták, amiket diktáltam, olyan betűkkel, melyeket korábban nem ismertek. Negyven napig ültek, és nappal írtak, és éjjel ették kenyerüket.

[43] Ami engem illet, nappal beszéltem, és nem hallgattam éjjel sem.

[44] Így a negyven nap alatt kilencvennégy könyv íratott meg.

[45] És amikor a negyven nap véget ért, a Magasságos ismét szólt hozzám, mondván: „Hozd nyilvánosságra az első huszonnégy könyvet, amit írtatok, hadd olvassák az arra érdemesek és az érdemtelenek egyaránt;

[46] De őrizd meg a többi hetvenet, hogy a néped között levő bölcseknek adhasd azokat.

[47] Mert bennük van az értelem csírája, a bölcsesség forrása, és a tudás folyama."

[48] És így tettem.

4 Ezra 15.

[1] Azt mondja az Úr: „Figyelj, és beszéld el népem fülének a prófécia szavait, melyeket adok a te szádba,

[2] És írasd le velük papírra; mert hitelek azok és igazak.

[3] Ne rettenj meg az ellened való cselszövéstől, és ne zavarjon meg a veled szembeszegülők hitetlenkedése.

[4] Mert minden hitetlenkedő az ő hitetlenségében fog meghalni."

[5] „Íme" azt mondja az Úr „gonosz dolgokat hozok a világra, kardot és éhínséget, és halált és pusztítást.

[6] Mert romlottság borított el minden földet, és az ő ártalmas tetteik elérték tetőpontjukat.

[7] Ezért" mondja az Úr

[8] „Nem hallgatok tovább az ő istentelen tetteikről, melyeket tiszteletlenül elkövettek, és nem fogom elviselni gonosz viselkedésüket sem. Íme, ártatlan és igaz vér kiált hozzám, és az igazak lelkei folytonosan kiáltanak.

[9] Bizonytal megbosszulom őket" mondja az Úr „és magamhoz veszem közülük mind az ártatlan vért.

[10] Íme, az én népemet mintegy mézárszékre viszik, ahogy a nyáját; (de én) nem fogom engedni, hogy továbbra is Egyiptom földjén lakozzanak,

[11] Hanem kihozom őket hatalmas kézzel és kinyújtott karral, és megverem Egyiptomot dögvésszel, ahogy korábban is, és tönkreteszem minden földjét.

[12] Hadd gyászoljon Egyiptom és annak alapjai a fenyítés és a büntetés dögvésze miatt, amit az Úr hoz majd rájuk.

[13] Gyászoljanak a földművesek, akik a talajt felszántják, mert az ő magjaik elhalnak, és fáikat üszög és jégeső és szörnyű vihar teszi tönkre.

[14] Jaj a világnak és akik abban élnek!

[15] Mert a kard és az ínség közel van hozzájuk, és nemzet kel majd fel, hogy harcoljon más nemzetekkel, karddal a kezében.

[16] Mert nyugtalanság lesz az emberek között; erőt gyűjtenek egymás ellen, és oly nagy lesz hatalmuk, hogy nem fogják tisztelni királyukat vagy vezetőik főnökét.

[17] Mivel ha valaki fel akar menni egy városba, nem fog tudni.

[18] Mert büszkeségük miatt a városok zűrzavarosak lesznek, a házakat lerombolják, és az emberek félnek majd.

[19] Az ember nem fogja sajnálni szomszédját, hanem karddal megy annak háza ellen, és fosztogatja annak javait, a kenyérnek éhezése miatt és a nagy megpróbáltatás miatt.

[20] Íme" mondja az Úr „összehívom a föld összes királyát, hogy féljenek engem, a felkelő naptól kezdve és a délvidéktől kezdve, keletről és Libanonból is; hogy visszafizessem nekik, amit ők adtak nekik.

[21] Ahogyan ezek cselekedtek az én választottaimmal eddig a napig, én is úgy teszek majd, és visszafizetek szívük szerint." Így szól az Úr Isten:

[22] „Az én jobbom nem kíméli a bűnösöket, és kardom nem múlik el azokról, akik ártatlan vért ontottak a földön."

[23] És tűz jön majd ki az ő haragja által, és felemészti a föld alapjait, és a bűnösöket, ahogy a szalmát, amely lángra lobbán.

[24] „Jaj azoknak, akik bünt cselekszenek, és nem tartják szem előtt parancsolataimat." Mondja az Úr;

[25] „Nem fogom megkímélni őket. Távozzatok, ti hitetlen gyermekek! Ne szennyezzétek be szentségemet!"

[26] Mert ismeri az Úr mindazokat, akik vétkeznek ellene; ezért halálra adja majd őket.

[27] Mert most csapások vannak az egész földön, és azokban fogtok maradni; mert Isten nem fog megmenteni titeket, mivel vétettetek ellene.

[28] Íme, rettenetes látvány tűnik fel keletről!

[29] Arábia sárkányainak nemzetei jönnek sok harci szekérrel, és attól a naptól fogva, hogy elindulnak, az ő zúgásuk szétterül az egész földön, hogy aki csak hallja, megrémül és remegni kezd.

[30] És ugyanígy a Karmoniak, nagy haraggal telve, előtörnek majd, mint az erdő vaddisznói, és hatalmas erővel jönnek, és csatába szállnak, és az asszírok földjének egy részét felmorzsolják fogaikkal.

[31] Ezután a sárkányok megemlékeznek származásukról, és még erősebbé válnak; és hogyha összefognak nagy erővel, és ellenük fordulnak, hogy üldözzék azokat,

[32] Akkor azok rendezetlenné lesznek és elnémulnak a (sárkányok) erejétől, és megfordulnak és elmenekülnek.

[33] És az asszírok földjéről lesben álló ellenség támad és bekeríti őket, és elpusztítja egyiküket, és félelem és remegés lesz úrrá seregükön, és határozatlanság a királyaikon.

[34] Íme, keletről fellegek jönnek, és északról és délről is; ezek megjelenése nagyon rémisztó, telve vannak dühvel és zivatarokkal.

[35] Egymásnak rontanak, és nagy viharral árasztják el a földet, a saját viharukkal; és olyan magasan árad majd a kard által kiontott vér, mint a lovak hasa,

[36] és az ember combja és a teve háta.

[37] És félelem és hatalmas rettegés lesz a földön; és akik látják majd azt a dühöngést, rémülettől lesznek sújtva és megdermednek a rettegéstől.

[38] És ezután súlyos viharfelhők gomolyognak elő dél felől, és északról, és más részük nyugatról.

[39] És a keleti szelek legyőzik a haragban növelt felleget, és eloszlatják azt; és a vihar, amely a keleti szél által pusztítani készült, erőteljesen elsodortatik dél és nyugat felé.

[40] És nagy és hatalmas felhők jönnek, telve dühvel és viharral, hogy lerombolják az egész földet és minden lakosát, és hogy a magaslatokra és fennsíkokra rettenetes vihart bocsássonak,

[41] Tüzet és jégesőt és repülő kardokat és áradásokat, hogy minden mező és minden patak telve legyen azoknak a vizeknek a sokaságával.

[42] És lerombolnak városokat és falakat, hegyeket és dombokat, az erdők fáit, a rétnek fűvét és terményeit.

[43] És egyenesen Babilonig mennek, és elpusztítják őt (nőnemű).

[44] Odamennek és körülveszik; kiárasztják rá a vihart és annak minden dühét; azután a por és a füst felszáll a mennybe, és mindazok, akik vele voltak, siratják majd őt.

[45] És akik túlélnek, szolgálni fogják azokat, akik elpusztították őt (nőnemű).

[46] És te, Ázsia, aki osztozol Babilon csillogásában, és az ő személye dicsőségében –

[47] Jaj neked, nyavalyás hitvány! Mert olyanná tetted magad, mint ő; felcicomáztad lányaidat paráznaságra, hogy megelégytsd és dicsőítsd szeretőidet, akik folyton vágyakoztak utánad.

[48] Utánoztad azt az utálatos szajhát minden tetteiben és csalásaiban; ezért ezt mondja Isten:

[49] „Gonoszokat küldök rád, özvegységet, szegénységet, éhínséget, kardot, és járványokat, hogy elhagyatottá legyenek házaid, és pusztulásba és halálba vigyenek téged.

[50] És a te hatalmadnak dicsősége úgy fog elfonnyadni, mint egy virág, ez fog veled történni, amikor a hőség megnövekszik.

[51] Meggyengülsz majd, ahogy a nyomorult asszony, akit megvertek és megsebesült, és így nem fogadhatod majd hatalmas szeretőidet.

[52] Nem sújtanálak ilyen erőteljesen" így szól az Úr

[53] „ha nem gyilkoltad volna állandóan az én választottaimat, ujjongva és tapsolva kezeiddel, részegségedben az ő halálukról diskurálva.

[54] Cicomázd fel arcod szépségét!

[55] A parázna jutalma van a szívedben, ezért megkapod majd a megtorlást.

[56] Ahogyan az én választottaimmal cselekszel," így szól az Úr „úgy fog Isten cselekedni veled, és viszontagságoknak tesz majd ki.

[57] Gyermekeid éhen halnak, te pedig kard által hullasz el, és városaidat eltörlik, és minden néped, akik a nyílt vidéken laknak, kard által vesznek el.

[58] És akik a hegyekben és felföldeken élnek, elhullanak az éhségtől, és saját húsvat eszik majd kenyér utáni éhségükben, és saját vérüket isszák majd víz utáni szomjúságukban.

[59] Mindenek közt a legboldogtalanabb te leszel majd, és új csapásokat szenvedsz majd.

[60] És ahogyan tovább vonulnak, szétverik majd a gyűlöletes várost, és lerombolják földed egy részét, és eltörlik dicsőséged egy darabját, visszatérve az elpusztított Babilonból.

[61] És letörnek téged mint a tarlót, és olyanok lesznek neked, mint a tűz.

[62] És felemésztenek téged és a te városodat, a földedet és a hegyeidet; tűzzel felégetik minden erdőségedet és gyümölcsöző fáidat.

[63] Gyermekeidet fogságba viszik, és kifosztják gazdagságodat, és eltörlik a te ábrázatod dicsőségét."

4 Ezra 16.

[1] Jaj neked, Babilon és Ázsia! Jaj neked, Egyiptom és Szíria!

[2] Öltözz zsákruhába és szőrruhába, és jajgass gyermekeidért és sirasd őket; mert a te pusztulásod közel van.

[3] A kard már elküldetett terád, és kicsoda fordíthatná vissza?

[4] Tűz lett elküldve rád, kicsoda olthatná ki?

[5] Csapások lettek rád küldve, és ki tudná elfordítani azokat?

[6] Kikerülheted-e az éhes oroszlánt az erdőben, vagy elolthatod-e a tarlót emésztő tüzet, ha már elkezdett lángolni?

[7] Visszafordíthatasz-e egy erős íjász által kilőtt nyilat?

[8] Az Úr Isten küldi a csapásokat, és kicsoda fordíthatja el azokat?

[9] Tűz árad ki az Ó haragja miatt, és kicsoda olthatná el azt?

[10] Villámot lobbant fel, és kicsoda ne félne? Menydörgést hallat, és kicsoda ne rettegne?

[11] Az Úr megfenyíti, és kicsoda ne lenne egészen megrendülve az Ő jelenlétében?

[12] A föld és annak alapjai megrendülnek, a tenger a mélységekig felkavarodik, és annak hullámai és a halak is abban háborognak az Úr jelenlétében, és az Ő erejének dicsősége előtt.

[13] Mert az Ő jobbjára, amely az íjat feszíti, erős, és a nyilai, melyeket kilő élesek, és nem tévesztenek célt, miután kilövik őket a világ szélei felé.

[14] Íme, a csapások ki lettek küldve, és nem térnek vissza, amíg le nem győzik a földet.

[15] A tűz fellobbant, és nem oltatik ki, amíg meg nem emészti a föld alapjait.

[16] Ahogyan az erős íjász által kilőtt nyílvesző nem tér vissza soha, éppígy nem fordulnak majd vissza a földre kiszabott csapások.

[17] Jaj nekem! Jaj nekem! Kicsoda ment meg engem azokban a napokban?

[18] A szomorúság kezdetén, amikor sok lesz a kesergés; az éhezés kezdetén, amikor sokan elpusztulnak; a háborúk kezdetén, amikor a hatalmasságok megrettennek; a csapások kezdetén, amikor mindenképp megrendülnek. Mit fognak tenni [az emberek] ilyen körülmények között, amikor bekövetkeznek a csapások?

[19] Íme éhezés és járvány, üldöztetés és szorongatás lesznek elküldve, hogy megjavuljon az ember.

[20] Azonban még ezek által sem fognak elfordulni romlottságuktól, sem nem fognak figyelmezni az ostoroztatásra.

[21] Íme, az élelmezés/ellátás annyira olcsó lesz a földön, hogy az emberek azt képzelik majd, a béke garantált számukra, és akkor fognak a csapások elterjedni a földön – a kard, az éhezés, és nagy zűrzavar.

[22] Mert sokan a föld lakói közül éhségtől vesznek majd el; és akik túlélnek az éhséget, kard által hálnak meg.

[23] És a holtak kivettetnek akár a trágya, és nem lesz senki, aki vigasztalja őket; mert a föld elhagyatott lesz, és a városok romba dőlnek.

[24] Senki sem marad majd, hogy művelje a földet vagy vessen belé.

[25] A fák gyümölcsöt hoznak, és kicsoda gyűjti össze?

[26] A szőlőfürtök megérnek, és ki fogja kisajtolni azokat? Mert minden helyen nagy elszigeteltség lesz;

[27] Az ember vágyakozik majd, hogy láthasson egy másik embert, vagy akár csak hallja valaki más hangját.

[28] Mert egy egész városból csak tízen maradnak meg; és kint a mezőn csak ketten, akik elrejtöztek a sűrű ligetekben, és sziklahasadékokban.

[29] Ahogyan egy olajkertben három vagy négy olíva marad csak fenn minden fán,

[30] Vagy ahogyan egy szőlőlugasban néhány fürtöt hagynak csak ki azok, akik figyelmesen szüretelnek a szőlőben,

[31] Így azokban a napokban is csak három vagy négy [ember] marad meg, akiket meghagynak azok, akik karddal kutatják át a házakat.

[32] És a föld kietlen lesz, és mezői túskebokornak lesznek átadva, és útjai és minden ösvényei tüskét fognak hajtani, mert nem lesznek birkák, akik járjanak azokon.

[33] A szüzek gyászolnak majd, mert nem lesz vőlegényük; az asszonyok gyászolnak majd, mert nem lesz férjük; leányaik gyászolnak majd, mert nem lesznek segítők.

[34] A vőlegényeiket háborúban ölik meg, és férjeiket az éhség pusztítja el.

[35] Halljátok ezeket a dolgokat, és értsétek meg, ó szolgálai az Úrnak.

[36] Íme az Úrnak beszéde, fogadjátok be; ne hitetlenkedjétek az Úrnak beszédében.

[37] Íme a csapások már közel vannak, és nem késnek.

[38] Ahogyan a viselős asszonynak a kilencedik hónapban, amikor közeledik a szülés ideje, nagy fájdalmai vannak a méhében már két vagy három órával korábban is, a gyermek pedig nem késlekedik egy percet sem, amikor kibújik a méhéből,

[39] Épp így a csapások nem fognak késlekedni, hogy kiáradjanak a földre, és a világ nyög majd, és fájdalmak fogják el minden oldalról.

[40] "Halljátok szavam, ó én népem; készüljétek a csatára, és a csapások közepette legyetek olyanok, mint az idegenek ezen a földön.

[41] Hadd legyen az, aki elad, olyanná, mint aki menekül; legyen a vevő olyanná, mint aki veszít;

[42] Legyen az, aki üzletel, olyanná, mint aki nem termel hasznot; és legyen az, aki házat épít olyanná, mint aki nem fog abban élni;

[43] Legyen a vető olyanná, mint aki nem fog aratni; és ugyanígy a tőkét metsző olyanná, mint aki nem fogja a szőlőt szüretelni;

[44] Azok, akik házasok, olyanná, mint akiknek nem lesznek gyermekeik; és akik nem házasok, olyanná, mint az özvegyek.

[45] Mert akik munkálkodnak, hiába dolgoznak;

[46] Mert idegenek fogják szüretelni gyümölcsüket, és fosztogatják javaikat, és ledöntik házaikat, és fogságba viszik gyermekeiket; mert fogságban és éhezésben nemzik gyermekeiket.

[47] Akik üzleti vállalkozást vezetnek, kifosztatnak; minél jobban imádják városaikat, házaikat és vagyontárgyaikat, és saját magukat,

[48] Annál inkább leszek dühös rájuk a bűneik miatt" mondja az Úr.

[49] Ahogyan egy tiszteletreméltó és erényes asszony utálja a szajhát (irtózik tőle),

[50] Éppígy fogja gyűlölni az igazságosság a romlottságot, amikor az feldíszítgeti magát, és szemébe mondja a vádakát; amikor eljön Ő, aki kikutat minden bűnt a földön, kicsoda védelmezheti meg.

[51] Ezért ne legyetek olyanok, mint ő (nőnemű), vagy az ő tettei.

[52] Mert íme, csak egy kis idő még, és a gonoszság eltöröltetik a földről, és igazságosság fog uralkodni felettünk.

[53] Ne mondja egyetlen bűnös sem, hogy nem vétkezett; mert Isten parázsló szemet éget mindazok fején, akik így beszélnek: "Nem vétkeztem Isten és az Ő dicsősége előtt."

[54] Íme, az Úr ismeri az emberek minden tetteit, elképzeléseiket és gondolataikat és a szívüket.

[55] Így szólt: "Legyen meg a föld", és az előállt; "Legyen meg a menny", és az előállt.

[56] Szavára helyükre kerültek a csillagok, és Ő ismeri a csillagok számát.

[57] Ő az, aki kutatja a mélységeket és azok kincseit, aki kimérte a tengert és minden benne lévő;

[58] Aki körülkerítette a tengert a vizek közepette, és szavával a vizek fölé függesztette a földet;

[59] Aki kiterjesztette az egeket mint egy boltozatot, és a vizeken vetett neki alapot;

[60] Aki vizek forrásait helyezte a sivatagba, és vízgyűjtőket a hegyek tetejére, hogy folyókat indítson a magasból, hogy öntözzék a földet;

[61] Aki megalkotta az embert, és szívet helyezett a teste közepébe, és lélegzetet és életet és értelmet adott neki,

[62] És a Mindenható Isten szellemét; aki minden dolog alkotója, és aki kikutatja az elrejtett dolgokat a rejtékhelyeken.

[63] Bizony ismeri elképzeléseiteket, és hogy mit gondoltok szívetekben! Jaj azoknak, akik vétkeznek és el akarják rejteni bűneiket!

[64] Mert az Úr szigorúan megvizsgálja majd minden tetteiket, és nyilvános látványosság lesz mindannyiótokból.

[65] És amikor bűneitek kiderülnek az emberek előtt, szégyenre adnak titeket; és azon a napon a saját bűneitek fognak vádolni benneteket.

[66] Mit fogtok tenni? Vagy hogyan rejthetnétek el bűneiteket Isten és az Ő angyalai elől?

[67] Íme, Isten a bíró, féljétek Őt! Hagyjatok fel bűneitekkel, és felejtsetek el a ti gonoszságaitokat, hogy sose kövessétek el azokat többé; akkor Isten vezet majd benneteket, és megment minden nyomorúságtól.

[68] Mert egy hatalmas sokaság lángoló dühe íme fellobbant ellenetek, és néhányatokat elvisznek majd, hogy olyasmivel etessenek, ami bálványoknak volt áldozva.

[69] És azok, akik beleegyeznek, hogy egyenek, gúnyolódásnak és megvetésnek lesznek kitéve, és lábakkal megtapostatnak.

[70] Mert sok helyen és a szomszédos városokban nagy lázadás/felkelés lesz azok ellen, akik félik az Urat.

[71] Olyanok lesznek, mint az örültek, senkit sem kímélnek, hanem kifosztják és elpusztítják azokat, akik továbbra is félik az Urat.

[72] Mert lerombolják és fosztogatják az ő javaikat, és kiűzik őket otthonaikból.

[73] Akkor az én választottaimnak kipróbált értéke nyilvánvaló lesz, mint a tűzben edzett aranyé.

[74] "Halljátok, én választottaim" így szól az Úr. "Íme, a megpróbáltatás napjai közel vannak, és én majd megszabadítlak benneteket.

[75] Ne féljeteK vagy kételkedjeteK, mert Isten a ti vezetőitök.

[76] Ti, akik megtartjátok parancsolataimat és tanításomat" azt mondja az Úr Isten "ne engedjéteK, hogy bűneiteK lerántsanak titeket, vagy a ti gonoszságaitok legyőzzenek benneteket."

[77] Jaj azoknak, akiket fojtogatnak az ő bűneik, és akiket elárasztanak/ki sem látszanak az ő gonoszságaik, ahogyan egy mezőt fojtogat a bozót, és annak ösvényeit ellepik a tüskék, annyira, hogy senki sem járhat rajta!

[78] Lezárják azt és tűznek adják, hogy megeméssze.